

Nr 179.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till avtal med Jukkasjärvi kommun m. fl. rörande beskattningen av staten tillkommande royalty eller därmed jämförlig ersättning från Luossavaara-Kiirunavaara aktiebolag, m. m.; given Stockholms slott den 6 mars 1936.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden denna dag vill Kungl. Maj:t föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 6 mars 1936.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, statsråden UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför:

Enligt § 4 i det den 29 juni 1927 dagtecknade avtalet mellan svenska staten, å ena, samt Luossavaara-Kiirunavaara aktiebolag (i det följande benämnt Luossavaarabolaget) och Trafikaktiebolaget Grängesberg—Oxelösund (i det följande benämnt trafikbolaget) med flera bolag, å andra sidan, hade förstnämnda bolag åtagit sig bland annat att för varje ton malm, som bortfraktades från de av bolaget bearbetade Kiirunavaara, Luossavaara och Gällivare gruvfält, erlagga *royalty* till staten med en krona 50 öre för den malm, som bortfraktades under tiden den 1 oktober 1927—den 30 september 1947. Med avseende å Luossavaarabolagets malmfraktning å Riksgränsbanan för tiden till och med den 30 september 1947 hade staten enligt § 13 i 1927 års avtal tillförsäkrat bolaget att mot vissa i avtalet närmare angivna *fraktavgifter* bortfrakta malm från förenämnda gruvfält. Enligt § 14 hade bolaget utfäst sig att, därest sammanlagda inkomsten från nämnda järnväg under något år från och med den 1 januari 1927 räknat skulle understiga kostnaden för järnvägens drift och underhåll, däri inräknad ersättning till förnyelsefond, ränta å anläggningskostnad för järnvägen med mera, erlagga *frakttillägg* motsvarande underskottet. Därvid medgavs dock bolaget rätt att å frakttilläggen avräkna de överskott, som för statens järnvägar kunde hava under annat år i samma femårsperiod, den första perioden räknad från och med år 1927, uppkommit å de i § 13 bestämda fasta fraktavgifterna utöver driftkostnad, förräntning och avsättning till förnyelsefond.

I det den 12 maj 1932 dagtecknade avtalet mellan svenska staten, å ena, samt Luossavaarabolaget och trafikbolaget, å andra sidan, stadgades i § 2 rörande Luossavaarabolagets skyldighet att till staten utgiva *royalty* och *frakttillägg* bland annat följande. Därest balansräkning, som blivit å Luossavaarabolagets bolagsstämma vederbörligen fastställd och som därjämte godkänts av minst två utav de av preferensaktieägarna utsedda ledamöterna i bolagets styrelse, utvisade förlust, som antingen uppkommit under det bokslutsår, balansräkningen avsåge, eller ock under något eller några föregående bokslutsår uppstått utöver det belopp av *royalty* eller *frakttillägg*,

som under samma år kunde hava blivit bolaget påfört, skulle, i den mån bolaget så önskade, i första hand den staten enligt § 4 i 1927 års avtal tillkommande royalty och i andra hand statens järnvägar enligt § 14 i samma avtal tillkommande frakttillägg intill belopp, motsvarande förlustens storlek, förbliva hos bolaget inestående såsom en dess skuld.

I avseende å likvidering av sådan inestående skuld stadgades följande. Skuld för frakttillägg jämte ränta därå efter fem procent för år skulle, så snart resultatet av bolagets verksamhet för något år utvisade vinst, gäldas med belopp motsvarande minst hälften av sagda vinst, i den mån vinsten icke åtginge för att täcka från föregående år balanserad förlust, vilken uppstått utöver det belopp av royalty och frakttillägg, som under samma år påförts bolaget. Återstående skuld för frakttillägg jämte ränta skulle gäldas senast vid utgången av då löpande, i § 14 av 1927 års avtal omförmäld femårsperiod, d. v. s. senast den 31 december 1936.

Innestående skuld för royalty, varå ränta ej skulle utgå, skulle, så snart resultatet av bolagets verksamhet för något år utvisade vinst, gäldas med belopp motsvarande vinsten, i vad denna överskote från föregående år balanserad förlust av förut angiven natur, efter avdrag av vad som kunde hava erlagts till gäldande av inestående skuld för frakttillägg.

Enligt § 1 i det den 30 juni 1934 dagtecknade avtalet mellan svenska staten, å ena, samt Luossavaarabolaget och trafikbolaget, å andra sidan, har förstnämnda bolag befriats dels från att påföras *frakttillägg* på grund av den i 1932 års avtal omförmälda fraktgarantien ävensom *ränta* för tiden den 1 oktober 1933—den 31 december 1936, dels ock från skyldigheten att vid 1936 års utgång kontant gälda på tiden den 1 januari 1932—den 30 september 1933 belöpande frakttillägg och ränta enligt samma garanti. I vederlag härför skall bolaget vidkännas en särskild förhöjning av de för bolaget gällande ordinarie fraktsatserna med lägst tre kronor för varje ton malm, varmed den för varje särskilt år utfraktade malmkvantiteten överstiger tre miljoner ton. Denna *fraktförhöjning* skall fortsätta att tillämpas, intill dess statens järnvägar erhållit såväl fullt vederlag för fraktgarantiens avlyftande för tiden den 1 oktober 1933—den 31 december 1936 som ock full likvid för hela det på tiden den 1 januari 1932—den 30 september 1933 belöpande frakttillägget, allt jämte ränta efter fem procent.

Beträffande statens rätt till *royalty* jämlikt bestämmelserna i § 4 i 1927 års avtal har i § 2 av 1934 års avtal stadgats, att för vart och ett av de räkenskapsår, som utlöpa den 30 september 1934, 1935 och 1936, skall Luossavaarabolaget vara befriat från skyldighet att utgiva royalty för en under räkenskapsåret bortfraktad malmkvantitet av *intill* tre miljoner ton, såvida icke under samma räkenskapsår bolagets verksamhet, sedan i § 1 föreskriven fraktförhöjning utgått, skulle komma att visa överskott samt brist i aktiekapitalet icke föreligger. Därest överskottet ej är så stort, att det täcker hela den royalty, bolaget skulle hava haft att vidkännas för ifrågasvarande malmkvantitet, är bolaget befriat från skyldigheten att för densamma vidkännas royalty till högre belopp, än som motsvaras av överskottet.

I den mån vinstutdelning från bolaget kan komma att äga rum, skall staten enligt § 3 i avtalet äga förhandsrätt till dylik utdelning till lika stort belopp som det royaltybelopp, från vilket bolaget enligt § 2 blivit befriat.

Av förestående redogörelse framgår, att 1934 års avtal begränsats till att avse royalty för tiden intill den 1 oktober 1936 och frakttillägg intill utgången av samma år.

I skrivelse den 5 juni 1934, nr 301, med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 270, däri Kungl. Maj:t hemställt om riksdagens bemyndigande att med Luossavaarabolaget och trafikbolaget träffa 1934 års förenämnda avtal, framhöll riksdagen, att den nya överenskommelsen mellan staten och nämnda bolag innebure en reglering av Luossavaarabolagets skuldförhållanden till staten intill utgången av år 1936, samt att Luossavaarabolaget genom avtalet bereddes tillfällig lättnad beträffande betalningen av tidigare avtalad royalty ävensom i fråga om sin skyldighet att svara för förräntningen av det i Riksgränsbanan nedlagda kapitalet. Luossavaarabolaget å andra sidan hade gjort vissa utfästelser om malmbrytningens fortsatta upprätthållande.

I samband med förenämnda proposition hade riksdagen till behandling förehaft vissa motioner, I: 372 och II: 649, i vilka föreslagits bland annat den ändringen i Kungl. Maj:ts förslag till avtal, att den i § 1 av avtalet föreskrivna tilläggsavgift av tre kronor per ton malm för transportkvantiteter över tre miljoner ton per år skulle betecknas såsom amorteringsavgift i stället för fraktförhöjning. Till stöd härför hade motionärerna framhållit, att berörda tilläggsavgift vore avsedd att utgöra amortering av Luossavaarabolagets skulder från föregående driftsår å frakttillägg och ränta, som bolaget jämlikt § 14 i 1927 års och § 2 i 1932 års avtal hade att erlægga för åren 1932—1936, samt att bolaget därför icke borde hava rätt till avdrag för denna tilläggsavgift vid taxering avseende ett senare driftsår.

Beträffande dessa motioner framhöll riksdagen i sin förutberörda skrivelse, att riksdagen i frågans dåvarande läge ej ansåge sig böra föreslå någon ändring i det uppgjorda avtalet. Riksdagen förutsatte emellertid, att de av gruvdriften berörda kommunerna icke skulle genom det nya avtalet ställas i beskattningshänseende ofördelaktigare än tidigare, samt att Kungl. Maj:t skulle vidtaga härför eventuellt erforderliga anordningar.

Ombud för Jukkasjärvi och Gällivare kommuner hava uti en till mig ingiven skrivelse anfört i huvudsak följande:

1935 års taxeringsnämnder för nämnda kommuner hade på grund av bestämmelserna i 1934 års malmavtal angående statens royalty från Luossavaarabolaget icke taxerat staten till kommunal inkomstskatt för den royalty, staten enligt § 4 i 1927 års malmavtal skulle ägt uppbära från bolaget för malm, som under räkenskapsåret den 1 oktober 1933—den 30 september 1934 bortfraktats från Kiirunavaara, Luossavaara och Gällivare gruvfält. Kommunerna ansåge sig till följd därav i skattehänseende hava kommit i

sämre läge än om bestämmelserna i 1927 års avtal rörande statens royalty från bolaget skulle hava varit tillämpliga vid taxeringen. På grund härav och under åberopande av riksdagens i förenämnda skrivelse den 5 juni 1934 gjorda uttalande hemställde kommunernas ombud, att jag ville föranstalta om sådan ändring beträffande taxeringen av statens inkomst av royalty från Luossavaarabolaget, att kommunerna i skattehänseende skulle komma i samma läge som om 1927 års malmavtal i fråga om statens rätt till royalty från bolaget fortfarande vore gällande.

Sedan Norrbottens läns landsting, Kiruna municipalsamhälle samt Jukkasjärvi och Gällivare vägdistrikt biträdd berörda hemställan, hava samtliga förenämnda kommuner, municipalsamhälle, landsting och vägdistrikt (i det följande kallade kommunerna) framhållit, att kommunernas hemställan rörande beskattningen av statens inkomst av royalty från Luossavaarabolaget ginge ut på, att kommunerna genom 1932 och 1934 års malmavtal i skattehänseende icke skulle komma i sämre läge än om 1927 års malmavtal i fråga om statens rätt till royalty från bolaget alltjämt ägde giltighet. Kommunerna hava därjämte uttalat önskvärdheten av, att de åtgärder, vartill framställningen kunde föranleda, icke måtte inverka på den skattskyldighet, som enligt kommunalskattelagen åvilade bolaget. Kommunerna hava vidare framhållit, att, ehuru verkningarna i beskattningshänseende av bestämmelserna i 1934 års malmavtal rörande bolagets skyldighet att å bortfraktad malm vidkännas viss fraktförhöjning ännu icke kunde överblickas, kommunerna ansåge, att dessa bestämmelser komme att förorsaka dem minskning i deras skatteintäkter från bolaget. I syfte att vinna stabilitet i de kommunala budgeterna hava kommunerna därför hemställt, att kommunerna måtte av statsmedel tillerkännas ersättning för den förlust, som kunde bliva följden av bestämmelserna i 1934 års malmavtal i denna del. Till stöd för sistnämnda framställning har jämväl åberopats riksdagens förutberörda uttalande.

På grund av vad sålunda förekommit har inom finansdepartementet utarbetats en *promemoria med förslag till åtgärder för beredande av gottgörelse åt förenämnda kommuner för dem tillskyndad minskning i skatteunderlag med anledning av vidtagna ändringar i 1927 års malmavtal.*

Statens inkomst av royalty.

Jag övergår härefter till att redogöra dels för det i promemorian framlagda förslaget till åtgärder i anledning av den föreliggande framställningen från kommunerna, i vad densamma avser statens inkomst av royalty från Luossavaarabolaget, dels för yttrandena över promemorian i denna del dels ock för mitt eget förslag i ämnet.

I promemorian lämnas till en början redogörelse för taxeringsmyndigheternas och skattedomstolarnas ståndpunkt till frågan om behandlingen i skattehänseende av statens inkomst av royalty från Luossavaarabola-

get. Därvid erinras, att frågan om statens taxering till kommunal inkomstskatt år 1929 för inkomst av den royalty, staten enligt 1927 års avtal uppburit under bolagets räkenskapsår den 1 oktober 1927—den 30 september 1928, varit föremål för beskattningsnämndernas och skattedomstolarnas prövning. Genom utslag den 27 november 1931 har regeringsrätten (Regeringsrättens årsbok 1931 ref. 72) i likhet med kammarrätten ansett nämnda royalty jämlikt 28 § kommunalskattelagen utgöra inkomst av rörelse, vilken inkomst ansetts skola beskattas i Jukkasjärvi socken, Kiruna municipalsamhälle och Gällivare socken. Regeringsrätten har därjämte bestämt den på Kiruna municipalsamhälle belöpande andelen i den inom Jukkasjärvi socken beskattningsbara inkomsten av royaltyn till tio procent. Jämväl Luossavaarabolagets taxeringar till kommunal inkomstskatt år 1929 hava varit föremål för regeringsrättens prövning (Regeringsrättens årsbok 1931 not. Fi 1682); därvid har regeringsrätten vid beräkningen av bolagets inkomst av gruvrörelse förklarat bolaget vara berättigat till avdrag för den royalty, som bolaget på grund av 1927 års avtal under förenämnda räkenskapsår utgivit till staten.

I promemorian anföres vidare beträffande statens taxeringar till kommunal inkomstskatt åren 1933 och 1934 för inkomst av royalty enligt 1932 års avtal följande:

För räkenskapsåret den 1 oktober 1931—den 30 september 1932 hade enligt 1927 års avtal royalty bort från Luossavaarabolaget utgå till staten med 4,197,071 kronor 10 öre, därav 2,997,757 kronor 95 öre belöpt på malm från Kiirunavaara och Luossavaara samt 1,199,313 kronor 15 öre på gällivarealm. Dessa belopp hava emellertid med stöd av 1932 års avtal förblivit hos bolaget inestående såsom en dess skuld till staten.

1933 års taxeringsnämnd inom Kiruna taxeringsdistrikt av Jukkasjärvi socken taxerade staten för inkomst av royalty från Luossavaarabolaget under förenämnda räkenskapsår till kommunal inkomstskatt för ett belopp av 2,997,550 kronor (rätteligen 2,997,750 kronor), därav 299,770 kronor beskattades inom Kiruna municipalsamhälle och återstoden 2,697,780 kronor (rätteligen 2,697,980 kronor) inom Jukkasjärvi socken utom municipalsamhället. Samma års taxeringsnämnd i Malmbergets taxeringsdistrikt av Gällivare socken taxerade staten till kommunal inkomstskatt för inkomst av royalty från bolaget under nämnda räkenskapsår till belopp av 1,199,310 kronor.

För räkenskapsåret den 1 oktober 1932—den 30 september 1933 hade royalty enligt 1927 års avtal bort från Luossavaarabolaget utgå till staten med 2,665,400 kronor 55 öre, därav 1,990,882 kronor 95 öre belöpt på malm från Kiirunavaara och Luossavaara och 674,517 kronor 60 öre på gällivarealm. Med stöd av 1932 års avtal hava dessa belopp förblivit hos bolaget inestående såsom en dess skuld till staten.

1934 års taxeringsnämnd inom Kiruna taxeringsdistrikt av Jukkasjärvi socken taxerade staten för inkomst av royalty från Luossavaarabolaget under sistnämnda räkenskapsår till kommunal inkomstskatt för ett belopp av 1,990,880 kronor, därav 199,080 kronor beskattades inom Kiruna municipalsamhälle och återstoden 1,791,800 kronor inom Jukkasjärvi socken utom municipalsamhället. Samma års taxeringsnämnd i Malmbergets taxeringsdistrikt av Gällivare socken taxerade staten till kommunal inkomstskatt för inkomst av royalty från bolaget under samma räkenskapsår till belopp av 674,510 kronor.

Staten har överklagat nämnda taxeringar. Norrbottens läns prövningsnämnd har ogillat besvärerna. Kammarrätten, där staten fullföljt sin talan, har ännu ej avgjort målen. I sina besvär över taxeringarna har staten gjort gällande att frågan om beskattningsåret i dessa fall borde bedömas med stöd av bestämmelserna i 41 § andra stycket kommunalskattelagen, samt att, då de omtvistade beloppen icke bleve för staten tillgängliga för lyftning, förrän Luossavaarabolagets vinst medgäve, att beloppen till staten utbetalades, staten följaktligen år 1933 respektive 1934 icke varit skattskyldig för beloppen.

Beträffande royaltyns karaktär i beskattningshänseende enligt 1932 och 1934 års avtal anföres i promemorian i huvudsak följande:

Att avsikten icke varit att genom 1932 års avtal vidtaga ändring i royaltyns natur framgår av uttryckligt uttalande av dåvarande chefen för finansdepartementet i det anförande till statsrådsprotokollet, vilket han beledsagat den Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen, däri Kungl. Maj:t hemställt om bemyndigande att med Luossavaarabolaget och trafikbolaget träffa sagda avtal. Dåvarande chefen för finansdepartementet anförde sålunda (proposition nr 173, sid. 17):

»Däremot synes det, som om staten skulle kunna godtaga den anordningen, att för år, då bolagets verksamhet gått med förlust, royaltyn finge intill belopp, motsvarande förlustens storlek, räntefritt stå inne hos bolaget såsom en dess skuld till staten, att gäldas i den mån framdeles — — — vinst å bolagets rörelse föreligger. Ett dylikt medgivande skulle utan obehörig eftergift av statens ekonomiska intressen skänka tillbörligt beaktande åt bolagets berättigade krav på att en brytning för upplagring i och för beredande av arbetstillfällen för bolagets arbetare icke skulle tvinga bolaget till ökad upplåning för gäldande av statens royalty eller ränta därå. Givet är, att någon förändring i royaltyns natur icke härigenom äger rum. — — — Då någon ränta ej skall erläggas å innestående royalty, synes det riktigast, att trafikbolaget icke får lyfta detsamma tillkommande vinstutdelning för något år, förrän all från föregående år innestående royalty blivit till staten erlagd.»

Enligt 1934 års avtal har Luossavaarabolaget under vissa förutsättningar befriats från skyldighet att till staten erlägga royalty för den malm intill tre miljoner ton, som bortfraktats under tiden den 1 oktober 1933—den 30 september 1936. Staten har i stället enligt § 3 i sagda avtal berättigats att av den vinst, som under ett eller flera år av Luossavaarabolaget genom beslut å bolagsstämma ansås till utdelning, lyfta lika stort belopp, som det royaltybelopp, från vilket bolaget med tillämpning av samma avtal erhållit befrielse. Motsvarande befrielse från skyldighet att erlägga royalty har icke medgivits bolaget för den malm över tre miljoner ton, som under samma tid bortfraktats. I fråga om erläggandet av royalty för sistnämnda kvantitet bortfraktad malm torde, därest bolagets rörelse gått med förlust, 1932 års avtal kunna och i annat fall 1927 års avtal bliva tillämpligt.

Intet i 1934 års avtal angiver, att royalty enligt detta avtal skulle i beskattningshänseende hava annan karaktär än royalty enligt 1927 och 1932 års avtal. Det synes ock hava varit avsett, att med royalty skall i beskattningshänseende likställas sådan utdelning av Luossavaarabolagets vinstmedel som skall tillfalla staten såsom täckning för det royaltybelopp, från vilket bolaget erhållit befrielse. I det anförande till statsrådsprotokollet av chefen för finansdepartementet, som finnes beledsagat Kungl. Maj:ts proposition till 1934 års riksdag med hemställan om bemyndigande för Kungl. Maj:t att med Luossavaarabolaget och trafikbolaget träffa 1934 års avtal, uttalade han sålunda ifråga om innebörden av §§ 2 och 3 i avtalsförslaget bl. a. följande (proposition nr 270, sid. 13—14):

»I den mån vinstutdelning från Luossavaarabolaget ånyo kan komma att äga rum, skall staten emellertid enligt § 3 i förslaget äga förhandsrätt till dylik utdelning till lika stort belopp som det royaltybelopp, från vilket bolaget sålunda blivit befriat. Det torde i detta sammanhang böra framhållas, att den omständigheten, att staten på nu angivet sätt under vissa förlustår avstår från viss del av sin royalty för att därigenom bereda bolaget en lättnad, givetvis icke i någon mån ändrar royaltyns allmänna karaktär av en till staten från bolaget såsom en dess omkostnad utgående avgäld.»

Huruvida förberörda utdelning av Luossavaarabolagets vinstmedel, som skall tillkomma staten såsom täckning för den royalty, från vilken bolaget erhållit befrielse, skall i beskattningshänseende för statens del betraktas såsom eller likställas med inkomst av royalty och för bolagets vidkommande utgöra avdragsgill omkostnad i bolagets rörelse, utgöra spörsmål, som i sinom tid av vederbörliga beskattningsmyndigheter och i händelse av besvär över deras beslut av vederbörande skattedomstolar få bedömas med tillämpning av gällande kommunalskattelag.

I promemorian lämnas härefter en redogörelse för verkningarna i beskattningshänseende av 1932 och 1934 års avtal beträffande såväl statens inkomst av royalty som Luossavaarabolagets rätt till avdrag för erlagd royalty. I fråga om statens nämnda inkomst anföres:

I förut omförmälda mål angående statens taxering åren 1933 och 1934 för inkomst av royalty har staten hävdat, att hos Luossavaarabolaget innestående royalty ej kunde tagas till beskattning förrän året närmast efter det år, staten lyft det innestående beloppet. Därest den sålunda uttalade uppfattningen skulle bliva genom lagakraftgående utslag godkänd, blir följden härav, att statens inkomst av royaltyn icke kommer att, på sätt med tillämpning av 1927 års avtal skulle hava blivit fallet, kunna tagas till beskattning året närmast efter det Luossavaarabolagets verksamhetsår, å vilket royaltyn egentligen belöper, utan först året efter det år, bolagets verksamhet medgiver, att royaltyn utbetalas till staten. Enär den royalty, som belöpt på verksamhetsåren 1931—1932 och 1932—1933 icke kunnat utbetalas vid löpande verksamhetsårs utgång, komma ifrågavarande bestämmelser i 1932 års avtal att leda till, att kommunerna under ett antal år, ovisst huru många, få vidkännas minskning i sina skatteintäkter till belopp motsvarande de skattebelopp, staten har att till kommunerna erlagga för inkomsten av royaltyn.

Vad beträffar royalty enligt 1934 års avtal föreligger i beskattningshänseende skillnad mellan å ena sidan royalty å bortfraktad malm *intill* tre miljoner ton och å andra sidan royalty å bortfraktad malm *över* tre miljoner ton.

I fråga om royalty å bortfraktad malm *över* tre miljoner ton, varom särskilda bestämmelser saknas i 1934 års avtal, torde — — — bestämmelserna i 1927 och 1932 års avtal bliva tillämpliga. I 1934 års avtal saknas väl uttrycklig bestämmelse om, att hos bolaget innestående royalty från tidigare verksamhetsår skall utbetalas till staten före sådan royalty, som hänför sig till senare verksamhetsår. Det torde emellertid få antagas, att detta är avsett.

Då kommunernas hemställan går ut på att de icke genom tillämpning av 1932 och 1934 års avtal skola i beskattningshänseende komma i sämre läge än om 1927 års avtal ägt tillämpning, saknar det fall intresse för undersökningen att för någon del av den tidsperiod, som 1932 och 1934 års avtal omfattar, 1927 års avtal skulle komma att vinna tillämpning i avseende å bolaget åvilande utbetalning av royalty till staten. Därest åter 1932 års avtal skall tillämpas beträffande royalty för bortfraktad malm över tre miljoner ton,

blir följden härav för kommunernas vidkommande, att royaltyn kan tagas till beskattning först året närmast efter det år, Luossavaarabolagets verksamhet medgiver, att royaltyn utbetalas till staten.

Beträffande royalty å bortfraktad malm *intill* tre miljoner ton synes sannolikt, att kommunerna för ett eller flera av de år, 1934 års avtal är gällande, komma att få vidkännas minskning i sina skatteintäkter till belopp, motsvarande de skatter, staten skolat erlægga för inkomst av nämnda royalty. Enligt § 3 i 1934 års avtal är emellertid staten berättigad att av bolagets blivande vinstmedel, innan trafikbolaget äger utfå någon del därav, i första hand lyfta lika stort belopp, som det royaltobelopp, från vilket Luossavaarabolaget enligt § 2 kan hava erhållit befrielse.

Därest den utdelning av Luossavaarabolagets vinstmedel, som skall tillkomma staten såsom täckning för royalty, från vilken bolaget erhållit befrielse, i beskattningshänseende skall för statens del betraktas såsom eller likställas med inkomst av royalty, blir — under förutsättning tillika, att bolagets rörelse lämnar så stor vinst att bolaget, på sätt i 1934 års avtal stadgas, av uppkommande vinstmedel kan gälda lika stort belopp, som det royaltobelopp, från vilket bolaget erhållit befrielse — följden i fråga om möjligheten att beskatta statens ifrågavarande inkomst allenast, att tidpunkten för statens skattskyldighet för sådan inkomst framflyttas.

Beträffande Luossavaarabolagets rätt till avdrag för erlagd royalty framhålls i promemorian, att enligt 41 § första stycket kommunalskattelagen jämte punkt 1) av anvisningarna till samma paragraf bolaget är berättigat att vid beräkningen av dess inkomst av rörelse verkställa avdrag för royalty enligt 1927 års avtal vid taxeringen året närmast efter det verksamhetsår, bolaget utbetalat royaltyn till staten. Härefter anföres:

Detsamma gäller även den royalty, från vilken bolaget enligt 1932 års avtal äger rätt till anstånd med utbetalningen till staten, enär i dylikt fall royaltyn utgör en sådan skuld, som enligt allmänt vedertagen köpmannased skall uppföras i bolagets räkenskaper såsom utgift för samma år, som skulden uppkommit. Rätten till dylikt anstånd medför sålunda icke för bolaget, att utgiftsposten ur beskattningssynpunkt framflyttas till ett senare år, vilket däremot — därest den av staten i målen angående statens taxering för inkomst av royaltyn åren 1933 och 1934 hävdade uppfattningen är riktig — gäller rörande statens skattskyldighet för inkomst av royalty, som på grund av anståndet skall gäldas under senare år än det verksamhetsår, till vilket royaltyn egentligen hör.

Vid tillämpning av 1934 års avtal kommer emellertid frågan om Luossavaarabolagets rätt till avdrag för royalty till staten i ett annat läge. I den mån bolaget med stöd av detta avtal blir befriat från skyldigheten att för de verksamhetsår, som gå till ända den 30 september 1934, 1935 och 1936, utgiva royalty till staten, kommer bolaget vid sina taxeringar åren närmast efter vart och ett av dessa år icke att vara berättigat till avdrag för någon royalty till staten. Därest emellertid staten med stöd av § 3 i nämnda avtal framdeles kommer att utfå täckning av den royalty, som skulle belöpt å dessa verksamhetsår, men från vilken bolaget på grund av § 2 i sistnämnda avtal befriats, synes med den uppfattning av innebörden av 1934 års avtal, som kommit till uttryck i förut återgivna uttalande till statsrådsprotokollet, mest överensstämmande, att belopp, som av bolaget av dess vinstmedel till staten sålunda utbetalas, betraktas såsom beskattningsbar inkomst för staten och såsom avdragsgill omkostnad i bolagets rörelse. Huruvida så i verkligheten kommer att bliva fallet utgöra, såsom redan framhållits, spørsmål,

som med tillämpning av gällande kommunalskattelag i sinom tid få bedömas av vederbörande beskattningsmyndigheter och i händelse av besvär över deras beslut av skattedomstolarna.

Därest beskattningsmyndigheterna och i händelse av besvär över deras beslut skattedomstolarna komma att betrakta det belopp, som av Luossavaarabolaget med stöd av § 3 i 1934 års avtal skall till staten utbetalas av bolagets vinstmedel till täckning för den royalty, från vilken bolaget erhållit befrielse, såsom icke beskattningsbar inkomst för staten och såsom icke avdragsgill omkostnad i bolagets rörelse, kunna kommunerna — i den mån på grund därav för dem uppkommen minskning i skatteinkomst från staten icke uppvägs av ökning till motsvarande belopp av skatteinkomst från bolaget — få vidkännas minskning i sin totala skatteinkomst från staten och bolaget. På grund av den av 1934 års riksdag gjorda utfästelsen, att de av gruvdriften berörda kommunerna icke skulle genom 1934 års avtal ställas i beskattningshänseende ofördelaktigare än tidigare, synas kommunerna för dylikt fall böra tillerkännas gottgörelse för den minskning i skatteinkomst, som sålunda kan för dem uppkomma. Frågan, om och i vad mån kommunerna kunna få vidkännas minskning i sina skatteinkomster, kan emellertid ej slutgiltigt bedömas förrän vid den tidpunkt, då kommunerna tillkommande skattebelopp för statens ifrågavarande inkomst och för bolagets inkomst av rörelse kunna fastställas. — — —

Det nu sagda gäller i fråga om royalty å bortfraktad malm *intill* tre miljoner ton. Därest den för år bortfraktade kvantiteten malm under verksamhetsåren 1934—1936 *överstiger* tre miljoner ton, kommer i fråga om bolagets rätt till avdrag för royalty, som skall utgå å dylik malm, att gälla detsamma som enligt 1927 och 1932 års avtal.

Härefter lämnas i promemorian med ledning av uppgifter rörande Luossavaarabolagets verksamhet för tiden den 1 oktober 1931—den 30 september 1934 en redogörelse för storleken av de skatteintäkter, som kommunerna i följd av taxeringarna åren 1933—1935 komma att gå förlustiga under förutsättning att den uppfattning, som av staten hävdats i målen angående statens taxeringar till kommunal inkomstskatt åren 1933 och 1934 om rätta beskattningsåret för statens inkomst av royalty, bliver av skattedomstolarna godkänd. Resultatet av sagda redogörelse har sammanfattats i två vid dagens statsrådsprotokoll fogade tabeller, betecknade *Tab. 1 och 2*. Härom anföres:

Därest vid 1933 års taxering 1927 års avtal varit tillämpligt, skulle staten förstnämnda år hava taxerats till kommunal inkomstskatt för inkomst av royalty, avseende Luossavaarabolagets räkenskapsår den 1 oktober 1931—den 30 september 1932, för de belopp, som framgå av *Tab. 1*, samt i följd av dessa taxeringar påförts landstings-, kommunal- och vägs katt med de belopp, samma tabell utvisar. Då emellertid med stöd av 1932 års avtal statens royalty för detta räkenskapsår förblivit hos bolaget inestående såsom en dess skuld till staten, komma landstinget, kommunerna och vägdistriktet på grund härav att gå förlustiga skattebelopp, som likaledes framgå av *Tab. 1*.

År 1933 har bolaget på grund av förlust å rörelsen icke blivit taxerat till kommunal inkomstskatt. Enligt bolagets styrelseberättelse för ifrågavarande räkenskapsår har förlusten å rörelsen utgjort 18,979,818 kronor 91 öre. Därvid har bolaget å vinst- och förlustkontot verkställt avdrag för royalty till staten med 4,197,071 kronor 10 öre. Även om bolaget vid detta års taxering icke skulle fått åtnjuta avdrag för royaltyn, skulle bolaget likväl icke kunnat taxeras till kommunal inkomstskatt för inkomst av rörelse. — — —

Om vid 1934 års taxering 1927 års avtal varit tillämpligt, skulle staten detta år hava taxerats till kommunal inkomstskatt för inkomst av royalty, avseende Luossavaarabolagets räkenskapsår den 1 oktober 1932—den 30 september 1933, för de belopp *Tab. 1* utvisar, samt i följd härav påförts landstings-, kommunal- och vägskatt med de belopp, som framgå av samma tabell. Med stöd av 1932 års avtal har statens royalty jämväl för nämnda verksamhetsår förblivit hos bolaget inestående såsom en dess skuld till staten. I följd härav komma landstinget, kommunerna och vägdistrikten att gå förlustiga skattebelopp, som likaledes framgå av *Tab. 1*.

År 1934 har bolaget på grund av förlust å rörelsen icke taxerats till kommunal inkomstskatt. Enligt bolagets styrelseberättelse för ifrågasvarande räkenskapsår har bolagets förlust å rörelsen uppgått till 21,031,819 kronor 89 öre. Bolaget har därvid å vinst- och förlustkontot verkställt avdrag för royalty till staten med 2,665,400 kronor 55 öre. Om bolaget vid detta års taxering icke fått åtnjuta berörda avdrag, skulle bolaget ändock icke kunnat taxeras till kommunal inkomstskatt för inkomst av rörelse. — — —

År 1935 har staten icke taxerats till kommunal inkomstskatt för inkomst av royalty.

Därest 1927 års avtal varit tillämpligt vid denna taxering, skulle staten för royalty, avseende Luossavaarabolagets räkenskapsår den 1 oktober 1933—den 30 september 1934, hava taxerats till kommunal inkomstskatt på sätt framgår av *Tab. 1*. På grund av dessa taxeringar skulle staten hava påförts landstings-, kommunal- och vägskatt med de belopp, samma tabell utvisar. Bolagets bokslut för sistnämnda räkenskapsår upptager en förlustbalans å 2,551,361 kronor 36 öre. Därest 1932 års avtal varit tillämpligt, skulle royaltyn på grund härav förblivit hos bolaget inestående såsom en dess skuld till staten. Emellertid skola för sagda räkenskapsår gälla bestämmelserna i 1934 års avtal och enär den bortfraktade kvantiteten malm för räkenskapsåret utgör allenast 2,225,142.1 ton, är bolaget befriat från skyldighet att vidkännas royalty för malm, som under sagda räkenskapsår bortfraktats.

Då staten sålunda år 1935 icke kunnat taxeras till kommunal inkomstskatt för inkomst av royalty, komma landstinget, kommunerna och vägdistrikten detta år att gå förlustiga de skattebelopp som framgå av *Tab. 1*.

För räkenskapsåret den 1 oktober 1933—den 30 september 1934 har Luossavaarabolaget icke haft någon utgift för royalty till staten.

Bolaget har år 1935 taxerats till kommunal inkomstskatt för inkomst av rörelse i nedannämnda kommuner till följande belopp:

Gällivare socken	135,060 kronor
Jukkasjärvi socken	1,090,230 »

Därest 1927 eller 1932 års avtal skolat tillämpas vid bolagets taxeringar år 1935, hade bolaget vid beräkningen av dess inkomst av rörelse varit berättigat till avdrag för royalty till staten. I följd härav och med hänsyn till bolagets inkomst av rörelse ifrågasvarande beskattningsår skulle bolaget år 1935 icke hava taxerats till kommunal inkomstskatt för inkomst av rörelse.

Då kommunernas ifrågasvarande hemställan går ut på, att 1927 års avtal — med bortseende från bestämmelserna i 1932 och 1934 års avtal — skall tillämpas vid taxeringen år 1935 av statens inkomst av royalty, synes i följd härav detsamma jämväl böra gälla i fråga om bolagets taxering år 1935. På sätt i det föregående framhållits, medför tillämpningen av 1927 års avtal å bolagets taxering år 1935, att bolaget icke skolat taxeras till kommunal inkomstskatt för inkomst av rörelse. Med beaktande härav och då kommunerna vid ett konsekvent genomförande av denna princip icke böra komma i

vare sig bättre eller sämre läge än om 1927 års avtal varit gällande, borde kommunerna från de båda skattskyldiga — staten och bolaget — år 1935 vara berättigade till de skattebelopp, som framgå av *Tab. 2*.

I promemorian framlägges härefter förslag till åtgärder för beredande av gottgörelse åt kommunerna för den minskning i skatteunderlag, som dessa komma att under de i promemorian angivna förutsättningar få vidkännas i anledning av de ändringar i 1927 års avtal, för vilka i det föregående lämnats redogörelse. Härutinnan anföres:

Den verkställda undersökningen utvisar, att kommunerna på grund därav, att 1932 och 1934 års avtal skola tillämpas vid taxeringarna åren 1933 och 1934 respektive år 1935, komma att få vidkännas en betydande minskning i sina skatteintäkter i anledning av nämnda taxeringar. Kommunerna hava sålunda ur beskattningssynpunkt kommit i ett sämre läge än om 1927 års avtal skolat tillämpas vid dessa taxeringar. Berörda förhållande är icke beroende av någon ändring i skattelagstiftningen eller av åtgöranden från kommunernas sida utan är helt och hållet en följd av de åtgärder, som vidtagits i syfte att åstadkomma lättnad för Luossavaarabolaget i ekonomiskt avseende under ett visst antal år. Billighetsskäl synas därför tala för att kommunerna hållas skadeslösa för den minskning i skatteinkomst, som sålunda under sagda år tillskyndas dem. Att så sker synes ock överensstämmande med riksdagens av kommunerna åberopade uttalande i samband med riksdagens godkännande av 1934 års avtal mellan staten samt Luossavaarabolaget och trafikbolaget.

Med hänsyn till den föreliggande frågans natur och då ifrågavarande tilläggsavtal endast hava en begränsad giltighetstid, synes icke lämpligt att söka åstadkomma en lösning av frågan genom ändring av kommunalskattelagens bestämmelser i ämnet. En sådan ändring skulle kunna medföra icke önskvärda konsekvenser beträffande beskattningen å andra områden än nu förevarande. På grund härav synes den föreliggande konflikten mellan staten och kommunerna böra lösas genom en överenskommelse mellan parterna. Denna överenskommelse torde böra erhålla följande innehåll.

I fråga om de skattebelopp, som påförts staten i anledning av statens *taxeringar åren 1933 och 1934* för inkomst av royalty från Luossavaarabolaget för den malm, som bortfraktats under räkenskapsåren den 1 oktober 1931—den 30 september 1932 och den 1 oktober 1932—den 30 september 1933, förbinder sig staten, att, därest dessa taxeringar skulle bliva genom laga kraftvunna beslut undanröjda, icke påfordra restitution av de skattebelopp, som i följd av nämnda taxeringar påförts staten, samt att ej heller avfordra kommunerna den ränta å skattebeloppen, som vid restitution av desamma författningsenligt skolat utgå.

Kommunerna å sin sida förbinda sig att icke avfordra staten de skattebelopp, som kunna komma att påföras staten i anledning av staten åsatta taxeringar året närmast efter det år, staten uppburit den royalty, för vilken staten taxerats åren 1933 och 1934.

Mellan staten och kommunerna skall vid den tidpunkt, då skattebeloppen för inkomsten av royaltyn kunna slutgiltigt bestämmas, slutlig avräkning äga rum i fråga om de skattebelopp, staten är skyldig att erlägga för nämnda inkomst. Vid denna avräkning skola följande beräkningsgrunder tillämpas.

Därest de skattesatser, efter vilka skattebeloppen skola slutgiltigt beräknas, äro högre än för taxeringsåret 1933 respektive 1934, förbinder sig staten att till kommunerna erlägga skillnaden mellan nämnda skattebelopp och

de skattebelopp, som påförts staten i anledning av taxeringen år 1933 respektive 1934.

Äro däremot de skattesatser, efter vilka skattebeloppen skola slutgiltigt beräknas, lägre än för taxeringsåret 1933 respektive 1934, förbinda sig kommunerna att till staten erlægga skillnaden mellan de skattebelopp, som påförts staten i anledning av taxeringen år 1933 respektive 1934, och de slutgiltiga skattebeloppen.

De skattebelopp, staten skall erlægga för sin inkomst av royalty i Jukkasjärvi kommun, Kiruna municipalsamhälle och Gällivare kommun, äro beroende av såväl de skattesatser, som fastställts för kommunerna och municipalsamhället, som de skatteutjämningsbidrag, vilka beviljats dem för respektive taxeringsår. På grund härav skall vid uträkning av de skattebelopp, som skola utgå å statens inkomst av royalty, avdrag verkställas för den andel i förenämnda kommuner för respektive taxeringsår beviljat understöd av skatteutjämningsmedel, som belöper å de staten för nämnda år för inkomst av royalty påförda skattebeloppen.

Staten har år 1935 icke taxerats för inkomst av den royalty, som bort utgå till staten för Luossavaarabolagets räkenskapsår den 1 oktober 1933—den 30 september 1934. Å andra sidan har bolaget författningsenligt icke ägt vid beräkningen av sin inkomst av rörelse i den år 1935 avgivna deklARATIONEN såsom driftkostnad avdraga sagda royalty. Därest 1927 års avtal ägt tillämpning vid taxeringen år 1935, skulle bolaget varit berättigat till dylikt avdrag samt staten hava taxerats för inkomsten av royaltyn.

För den minskning i skattekronor och skatteören (respektive vägfyrk), som för kommunerna uppkommit på grund därav, att staten icke kunnat år 1935 taxeras för inkomst av royaltyn, förbinder sig staten lämna kommunerna gottgörelse enligt följande grunder.

Under tiden från och med år 1936 och till dess statens inkomst av den täckning för sagda royalty, som staten under vissa i § 3 av 1934 års avtal angivna förutsättningar äger uppbära, författningsenligt kan bliva föremål för beskattning samt de å sagda inkomst belöpande skattebeloppen kunna slutgiltigt bestämmas, skall staten till kommunerna utbetala en årlig gottgörelse, motsvarande vad kommunerna skulle hava att utgiva i årlig ränta å lån intill ett belopp utgörande skillnaden mellan å ena sidan de skattebelopp, staten skulle varit skyldig att erlægga, därest taxering för sagda inkomst år 1935 skulle ägt rum med stöd av 1927 års avtal, och å andra sidan de skattebelopp, som med tillämpning av 1934 års avtal författningsenligt skolat påföras bolaget men som vid tillämpning av 1927 års avtal å bolagets taxering till kommunal inkomstskatt år 1935 icke skolat utgå. Å berörda belopp skall gottgörelsen beräknas efter en räntefot av högst fyra procent.

Nämnda gottgörelse skall vara förfallen till betalning den 1 juli det år, gottgörelsen avser.

Därest kommunerna under förutberörda tid kunna upplåna förberörda belopp efter lägre räntefot än fyra procent, skall gottgörelsen i motsvarande mån minskas.

Skulle kommunerna under ifrågavarande tid fått vidkännas utgift för ränta å dylikt lån efter högre räntefot än fyra procent, skall Kungl. Maj:t vid den tidpunkt, då de å statens ifrågavarande inkomst belöpande skattebeloppen kunna slutgiltigt bestämmas, taga under övervägande, huruvida och i vad mån kommunerna skola vara berättigade till gottgörelse efter högre räntefot än fyra procent.

Därest — vid prövning av frågan huruvida de belopp, Luossavaarabolaget kan komma att av vinstmedel till staten utbetala till täckning av den royal-

ty, från vilken bolaget enligt § 2 i 1934 års avtal för räkenskapsåret den 1 oktober 1933—den 30 september 1934 erhållit befrielse — skulle befinnas, att dessa belopp icke kunna betraktas såsom beskattningsbar inkomst för staten och såsom avdragsgill omkostnad i bolagets rörelse, skall vid den tidpunkt, då slutlig uträkning kan äga rum av den minskning i skattebelopp, som må hava tillskyndats kommunerna till följd av 1934 års avtal, hänsyn härtill tagas. Kommunerna skola följaktligen gottgöras för den minskning i skatteinkomst från staten, som av nyssnämnda anledning må hava uppkommit och avdrag skall därvid ske för den ökning i skatteinkomst från bolaget, som sålunda kan hava uppkommit vid jämförelse med det fall, att 1927 års avtal skolat äga tillämpning i avseende å bolagets skyldighet att erlägga royalty till staten.

Vid uträkning av de skattebelopp, staten skall erlägga för sin inkomst av royalty i Jukkasjärvi kommun, Kiruna municipalsamhälle och Gällivare kommun, skall avdrag verkställas för den andel i förenämnda kommuner för respektive taxeringsår beviljat understöd av skatteutjämningsmedel, som belöper å de staten för ifrågavarande inkomst och bolaget för inkomst av rörelse påförda skattebeloppen.

Givet är, att den föreslagna överenskommelsen mellan staten och kommunerna icke skall inverka å Luossavaarabolagets skyldighet att till kommunerna erlägga de skattebelopp, som påförts bolaget i följd av dess taxeringar för inkomst av rörelse år 1935.

I fråga om den royalty, som staten enligt 1927 års avtal äger uppbära från bolaget för den malm, som kan komma att bortfraktas under räkenskapsåren *den 1 oktober 1934—den 30 september 1935* samt *den 1 oktober 1935—den 30 september 1936*, skall under förutsättning, att i avseende å förhållandet mellan staten och bolaget 1934 års avtal äger tillämpning, gälla detsamma som förut anförts angående statens inkomst av royalty för malm, som bortfraktats under räkenskapsåret den 1 oktober 1933—den 30 september 1934.

Därest emellertid Luossavaarabolaget för räkenskapsåret den 1 oktober 1934—den 30 september 1935 samt den 1 oktober 1935—den 30 september 1936 taxerats till kommunal progressivskatt, skall vid beräkning av sådant lånebelopp, varom i det föregående nämnts och å vilket årlig räntegottgörelse skall utgå till Jukkasjärvi kommun, Kiruna municipalsamhälle och Gällivare kommun, i den bolaget påförda kommunalskatten inräknas jämväl de kommunala progressivskatt, som med tillämpning av 1934 års avtal påförts bolaget i förenämnda kommuner men som vid tillämpning av 1927 års avtal å bolagets taxering ifrågavarande år icke skolat därstädes utgå.

Likaledes skall vid den avräkning, som kan ifrågakomma för det fall, att till staten utbetalad täckning av royalty, från vilken bolaget erhållit befrielse enligt § 2 i 1934 års avtal, icke skulle kunna betraktas såsom beskattningsbar inkomst för staten och såsom avdragsgill omkostnad i bolagets rörelse, avdrag ske för den ökning i kommunal progressivskatt från bolaget, som kan uppkomma vid jämförelse med det fall att 1927 års avtal skolat gälla i avseende å bolagets skyldighet att erlägga royalty till staten.

I enlighet med dessa grunder hava vid promemorian fogats förslag till avtal mellan staten och kommunerna.

Över avtalsförslagen och promemorian hava, efter remiss, yttranden avgivits av statskontoret och länsstyrelsen i Norrbottens län, av sistnämnda myndighet efter hörande av landstingets förvaltningsutskott, Gällivare och

Jukkasjärvi socknars kommunalfullmäktige, kyrkofullmäktige och väghållningsskyldige samt Kiruna municipalfullmäktige.

Statskontoret har i sitt utlåtande anfört:

I sitt år 1932 avgivna utlåtande över det då framlagda förslaget till malmavtal uttalade statskontoret bland annat, att det uppgjorda avtalsförslaget syntes statskontoret vara ägnat att bereda Luossavaarabolaget möjlighet att fortsätta driften och förhindra ökad arbetslöshet bland gruvarbetarna i övre Norrland. Denna synpunkt underströks jämväl av statsutskottet i dess utlåtande (nr 50) med anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 173, med förslag till nytt avtal år 1932. Utskottet anförde sålunda bland annat följande: »Utskottet har ej heller velat motsätta sig de i propositionen begärda eftergifterna i fråga om staten tillkommande royalty och frakttillägg enligt 1927 års avtal. Såsom av propositionen inhämtas, avses härmed bland annat att säkerställa ett fortsatt upprätthållande av gruvdriften, om ock i begränsad omfattning.»

Uttalanden av enahanda innebörd hava även kommit till uttryck i samband med 1934 års avtal. I den till 1934 års riksdag framlagda propositionen, nr 270, med förslag till nu gällande malmavtal erinrade föredragande departementschefen (sid. 7 i prop.) att bolagets ledning med hänsyn till bland annat svårigheten för arbetarna uppe vid gruvfälten att erhålla annan sysselsättning och gruvkommunernas ekonomiska avhängighet av gruvdriften hållit brytningen i gång i större omfattning än som motsvarat skeppningen och upplagrat överskottet i utskeppningshamnarna. I sitt utlåtande nr 122 med anledning av nyssnämnda proposition uttalade statsutskottet bland annat, att utskottet för egen del funnit avtalet öppna en framkomlig väg för att trygga bolagets likviditet samt fortbestånd och samtidigt säkerställa gruvdriften fortsatta gång.

Av det ovan anförda finner statskontoret framgå, att syftet med 1932 och 1934 års avtal varit icke blott att bereda Luossavaarabolaget vissa lättnader i ekonomiskt avseende utan även att möjliggöra en fortsatt gruvdrift för att därigenom förskaffa den vid gruvorna anställda personalen arbete och utkomst samt bringa kommunerna stöd i ekonomiskt hänseende.

Efter denna erinran om de skäl, som motiverat tillkomsten av 1932 och 1934 års avtal, får statskontoret framhålla, att den belägenhet, vari nu ifrågasvarande kommuner blivit försatta genom den ekonomiska krisen, icke utgör en säregen företeelse utan att något liknande i samma och understundom kanske än högre grad gäller beträffande vissa andra kommuner i riket, vilka liksom de förevarande helt eller delvis varit beroende av därstädes belägna industriföretag, vilkas drift måst inskränkas, varigenom kommunerna åsamkats betydande ekonomiska svårigheter på grund av minskade skatteintäkter från företagen och deras personal.

I betraktande härav kan statskontoret ej annat än hysa stark betänksamhet mot att staten i särskild ordning — d. v. s. på annan väg än genom bidrag av skatteutjämningsmedel om och i den mån förutsättningarna därför föreligga — bereder ersättning för inträffad minskning i skatteintäkter. I nu förevarande fall är staten visserligen delägare i det industriföretag, vars ekonomiska svårigheter återverkat på vederbörande kommuners finansiella förhållanden. Men detta lärer i och för sig näppeligen böra medföra, att statsverket bör ikläda sig ansvarighet för de verkningar i skattehänseende, vilka kunna bliva följden av åtgärder, som ur rent affärsmässig synpunkt vidtagas för att i ett visst krisläge möjliggöra driftens uppehållande. Staten kan lika litet som annan rörelseidkare vara pliktig att hålla den eller de kommuner, där rörelse bedrivs, skadeslösa för minskning i skatteintäkter i följd av ett

för rörelseidkaren försämrat konjunkturläge eller dylikt. Det synes vara av vikt att i princip fasthålla vid denna ståndpunkt, då ett motsatt betraktelsesätt skulle kunna leda till vittgående konsekvenser av icke önskvärd art.

Med hänsyn till 1934 års riksdags uttalande, att de av den norrbottniska gruvdriften berörda kommunerna icke skulle genom 1934 års avtal ställas i beskattningshänseende ofördelaktigare än tidigare, vill statskontoret dock icke motsätta sig att åtgärder från statens sida vidtagas för att bereda kommunerna någon lättnad i den iråkade situationen. Av nyssberörda principiella inställning följer emellertid, att enligt ämbetsverkets mening sagda riksdagsuttalande måste tolkas restriktivt, och att åtgärderna sålunda böra inskränkas till att kommunerna hållas skadeslösa för den minskning i skatteintäkter, som kan bli följderna av tillämpningen i beskattningshänseende av de statens inkomst av royalty från Luossavaarabolaget avseende bestämmelserna i 1932 och 1934 års malmavtal.

Från denna utgångspunkt synes det rimligt, att staten, såsom i promemorian föreslagits, medverkar till att kommunernas intäkter av skatt å statens inkomst av royalty från bolaget bli tillgängliga för kommunerna under de räkenskapsår, då skatten skulle hava influtit, därest 1927 års malmavtal oförändrat varit gällande. I likhet med vad i promemorian anförts, anser statskontoret, att härvid hänsyn bör tagas till den ökning i skatteunderlag från bolaget, som 1934 års avtal vid jämförelse med 1927 års avtal medför för kommunerna. Mot den föreslagna ränteberäkningen och de upprättade avtalsförslagen har statskontoret ej funnit skäl till erinran.

Kostnaderna för gäldande av den räntegottgörelse, som enligt de sakkunnigas förslag skall utgå till de olika kommunerna, torde böra bestridas från det under sjunde huvudtiteln i riksstaten uppförda förslagsanslaget till staten åliggande kommunala och andra utskylder.

Länsstyrelsen och samtliga de kommuner, som beröras av det i promemorian framlagda förslaget, hava förklarat sig i huvudsak ej hava något att erinra mot förslaget. Då emellertid av Luossavaarabolagets styrelseberättelse för räkenskapsåret den 1 oktober 1934—den 30 september 1935 framgår, att 1932 års avtal är avsett att tillämpas jämsides med eller under vissa förutsättningar i stället för 1934 års avtal, hemställa länsstyrelsen och kommunerna, att i avtalen mellan staten och kommunerna införes en bestämmelse av innehåll, att kommunerna hållas skadeslösa jämväl för den minskade skatteintäkt, som kan föranledas därav, att viss royalty till staten icke kommer att utbetalas utan bliver hos bolaget bokförd såsom en dess skuld till staten.

*Departements-
chefen.*

Såsom av den lämnade redogörelsen framgår hava olika åsikter gjort sig gällande angående frågan, huruvida skyldighet att utgöra kommunal inkomstskatt redan nu föreligger för staten med avseende å den royalty, som staten enligt § 4 i 1927 års malmavtal skulle ägt uppbära från Luossavaarabolaget under räkenskapsåren den 1 oktober 1931—den 30 september 1932 och den 1 oktober 1932—den 30 september 1933 men som med stöd av § 2 i 1932 års malmavtal förblivit hos bolaget inestående såsom en dess skuld till staten. 1933 och 1934 års taxeringsnämnder inom Kiruna taxeringsdistrikt av Jukkasjärvi socken och Malmbergets taxeringsdistrikt av Gällivare socken samt prövningsnämnden i Norrbottens län hava ansett, att staten taxeringsåren 1933 och 1934 varit skattskyldig till kommunal inkomstskatt

för nämnda royalty samt taxerat staten till sådan skatt för royalty. Sedan staten anfört besvär över beskattningsnämndernas förenämnda beslut, har emellertid, enligt vad jag inhämtat, kammarrätten genom utslag den 7 november 1935 förklarat staten icke vara år 1933 respektive 1934 skattskyldig för nämnda royalty samt i följd härav undanröjt taxeringarna. Över kammarrättens utslag hava kommunerna anfört besvär hos regeringsrätten, som dock ännu icke avgjort besvären. I enlighet med taxeringsmyndigheternas beslut har staten emellertid erlagt skatt till kommunerna för ifrågavarande royalty beträffande taxeringsåren 1933 och 1934. Då slutligt avgörande ännu icke föreligger i fråga om dessa taxeringar, har restitution av de för dessa båda år belöpande skattebeloppen icke ägt rum.

Enligt § 2 i 1934 års malmavtal har Luossavaarabolaget befriats från skyldighet att jämlikt § 4 i 1927 års malmavtal vidkännas royalty för den malm, som under räkenskapsåret den 1 oktober 1933—den 30 september 1934 bortfraktats från Luossavaara, Kiirunavaara och Gällivare gruvfält. I följd härav har staten år 1935 i gruvkommunerna icke taxerats till kommunal inkomstskatt för någon inkomst av sådan royalty, och kommunerna komma således för år 1935 icke att få uppbära de skatter, som staten vid tillämpning av 1927 års malmavtal skolat erlägga för inkomst av dylik royalty. Då å andra sidan bolaget för räkenskapsåret den 1 oktober 1933—den 30 september 1934 icke haft någon utgift för royalty till staten, har bolaget, som för år 1935 taxerats till kommunal inkomstskatt för inkomst av rörelse i gruvkommunerna, vid beräkningen av sagda inkomst icke ägt verkställa avdrag för royalty till staten. Härigenom erhålla kommunerna för år 1935 skattebelopp från bolaget, vilka icke skulle hava tillkommit dem, därest 1927 års malmavtal varit tillämpligt vid nämnda taxering.

Då förutberörda bestämmelse i § 2 i 1934 års avtal jämväl kan komma att bli tillämplig med avseende å den royalty, som staten jämlikt 1927 års malmavtal skulle vara berättigad uppbära från bolaget under räkenskapsåren den 1 oktober 1934—den 30 september 1935 och den 1 oktober 1935—den 30 september 1936, kan sålunda inträffa att kommunerna vid 1936 och 1937 års taxeringar komma i samma belägenhet som förut berörts beträffande 1935 års taxering.

Av den utredning, som inom finansdepartementet verkställts angående verkningarna i beskattningshänseende för kommunerna i följd av 1932 och 1934 års malmavtal och vars resultat fogats vid statsrådsprotokollet såsom *Tab. 1 och 2*, framgår, att kommunerna, på grund därav, att nämnda avtal skola tillämpas vid taxeringarna åren 1933 och 1934 respektive år 1935, komma att få vidkännas en betydande minskning i sina skatteintäkter i anledning av nämnda taxeringar. Ur beskattningssynpunkt hava sålunda kommunerna kommit i ett sämre läge än om 1927 års malmavtal skolat vid dessa taxeringar tillämpas. Billighetsskäl synas mig tala för att kommunerna hållas skadeslösa för den minskning i skatteinkomst, som sålunda under sagda år tillskyndats dem. Att så sker anser jag ock överensstämma med riksdagens förut återgivna uttalande i samband med riksdagens godkännande av 1934

års avtal mellan staten samt Luossavaarabolaget och trafikbolaget. Jag får därför förorda, att överenskommelse träffas mellan staten och kommunerna i huvudsaklig överensstämmelse med nyssnämnda förslag.

Med anledning av länsstyrelsens och kommunernas hemställan om visst tillägg till de vid promemorian fogade avtalsförslagen, får jag framhålla följande. Enligt Luossavaarabolagets styrelseberättelse för räkenskapsåret den 1 oktober 1934—den 30 september 1935, vilken blivit tillgänglig först efter det förenämnda promemoria med förslag till åtgärder i ämnet utarbetats, har bolaget under nämnda räkenskapsår bortfraktat 4,656,325.5 ton malm. Då 1934 års malmavtal icke är tillämpligt å den kvantitet bortfraktad malm, som överstiger 3 miljoner ton, eller å 1,656,325.5 ton, äger staten enligt 1927 års malmavtal utfå royalty å sistnämnda kvantitet med 2,484,488 kronor 25 öre. Med stöd av 1932 års malmavtal har bolaget emellertid under förenämnda räkenskapsår icke till staten utbetalat sagda royalty utan har densamma förblivit hos bolaget inestående såsom en dess skuld till staten. Jämväl för det bolagets räkenskapsår, som går till ända den 30 september 1936, kan förhållandet bliva detsamma som nyss berörts. Med hänsyn härtill och då det synes billigt, att kommunerna jämväl hållas skadeslösa för den minskning i skatteintäkter, som kan föranledas därav, att 1932 års malmavtal kan enbart eller vid sidan av 1934 års avtal bliva tillämpligt, har jag med beaktande av länsstyrelsens och kommunernas hemställan härutinnan, i avtalsförslagen infört en bestämmelse, varigenom kommunernas önskemål i detta avseende tillgodosetts.

Beträffande avtalens närmare utformning får jag hänvisa till de vid statsrådsprotokollet fogade *Bilagorna A—E*.

I detta sammanhang får jag framhålla att, därest regeringsrätten beträffande statens taxeringar för inkomst av royalty åren 1933 och 1934 i likhet med beskattningsnämnderna skulle anse statens inkomst av royalty enligt 1932 års malmavtal böra tagas till beskattning åren 1933 och 1934 och icke först året efter det år, då bolaget utbetalat royaltyn till staten, kommunerna i dylikt fall icke komma att åsamkas någon minskning i sina skatteintäkter i följd av 1932 års malmavtal. Avtalsförslagen innebära, att i sådant fall heller icke någon ersättning kommer att beredas kommunerna.

Det torde vidare förtjäna här anmärkas, att bolaget numera till statsverket inbetalat 9,346,959 kronor 90 öre, motsvarande det staten pr den 30 september 1935 tillkommande, hos bolaget inestående royaltybeloppet, varvid bolaget dock förbehållit sig att i samband med bokslutet för nu löpande räkenskapsår få bestämma, i vilken utsträckning det ifrågavarande beloppet skall definitivt anslås till täckande av den redan nu bokförda royaltyskulden, respektive till likvidering av under det löpande året uppstående royaltyförpliktelse eller till betalning av eventuell, staten med företrädesrätt tillkommande utdelning.

Vad slutligen angår kostnaderna för gäldande av den räntegottgörelse, som enligt den av mig förordade överenskommelsen skall utgå till kommunerna,

kunna dessa kostnader på sätt av promemorian framgår för närvarande icke exakt angivas. Sannolikt torde emellertid berörda kostnader icke komma att överstiga 20,000 kronor för år.

I likhet med statskontoret får jag föreslå, att kostnaderna för nämnda rättegottgörelse bestridas från det under sjunde huvudtiteln i riksstaten uppförda förslagsanslaget till staten åliggande kommunala och andra utskylder. Någon ändring i det belopp, varmed anslaget, som är av förslagsanslags natur, äskats i årets statsverksproposition, lär icke av nämnda anledning behöva vidtagas.

Fraktförhöjningsavgifterna enligt 1934 års avtal.

Av den föregående redogörelsen framgår, att kommunernas framställning jämväl innefattar hemställan om ersättning av statsmedel för den förlust, som kommunerna kunna åsamkas i följd av bestämmelserna i 1934 års avtal rörande Luossavaarabolagets skyldighet att å bortfraktad malm vidkännas viss *fraktförhöjning*. Rörande verkningarna i beskattningshänseende av malmavtalen beträffande Luossavaarabolagets kostnader för malmfraktning å Riksgränsbanan anföres i promemorian:

Enligt 1927 års avtal gäller i fråga om bolagets malmfraktning å Riksgränsbanan för tiden till och med den 30 september 1947, att bolaget enligt § 13 äger bortfrakta malm mot vissa i avtalet närmare angivna *fraktavgifter*. Därest sammanlagda inkomsten från järnvägen under något år räknat från och med den 1 januari 1927 skulle understiga kostnaden för järnvägens drift och underhåll, däri inräknad avsättning till förnyelsefond, ränta å anläggningskostnad för järnvägen med mera, skall bolaget enligt § 14 erlægga ett *frakttillägg* motsvarande underskottet. Detta innebär, att statens järnvägar erhållit garanti för, att dess sammanlagda inkomster av Riksgränsbanan skola uppgå till samma belopp som kostnaden för järnvägens drift och underhåll. Frakttillägget är sålunda jämväl en driftkostnad i bolagets rörelse. Bolagets skyldighet att utgiva frakttillägg enligt nämnda avtal är emellertid begränsad bland annat så till vida, att inom ramen av *femårsperioder*, av vilka den första omfattat kalenderåren 1927—1931, överskott i järnvägens inkomster under ett år får avräknas mot underskott under ett annat år. Slutlig skyldighet för bolaget att vidkännas frakttillägg för respektive period av fem kalenderår skall således icke föreligga i annat fall, än att järnvägens totala inkomst under hela perioden understigit den totala kostnaden under perioden för drift och underhåll, beräknad på förut angivet sätt.

Royaltyn, vilken i likhet med fraktavgifterna beräknas å den malmkvantitet, bolaget bortfraktat under ett visst räkenskapsår, utgör en driftkostnad i bolagets rörelse. Denna kostnad kan exakt angivas för samma räkenskapsår. I beskattningshänseende innebär detta, att vid beräkningen av bolagets beskattningsbara inkomst av rörelse för det räkenskapsår, å vilket royaltyn belöper, avdrag sker för det exakta beloppet av royaltyn för nämnda år. Om *fraktavgifterna* gäller i beskattningshänseende detsamma som om royaltyn. Vad åter angår *frakttillägget* hänför sig detta icke till bolagets bortfraktning av malm under ett räkenskapsår utan under *fem* på varandra följande kalenderår, räknade i perioder, varav den första, såsom nämnts, utgöres av kalenderåren 1927—1931. På grund härav kan den totala fraktkostnad, som be-

löper å ett visst räkenskapsår, ej bestämmas förrän vid utgången av den period av fem kalenderår, vari detta räkenskapsår ingår. I beskattningsavseende innebär detta, att vid beräkningen av bolagets beskattningsbara inkomst av rörelse för ett visst räkenskapsår kan icke verkställas avdrag för det exakta belopp av fraktkostnad, som belöper å räkenskapsåret, utan endast för ett beräknat belopp. Bolagets beskattningsbara inkomst för varje räkenskapsår i perioden av fem kalenderår blir sålunda antingen för hög, om avdrag verkställs för en lägre fraktkostnad än den, som rätteligen belöper å räkenskapsåret, eller ock för låg, om dylikt avdrag verkställs för en högre fraktkostnad än den för nämnda år exakta.

1927 års avtal leder sålunda regelmässigt till, att bolagets beskattningsbara inkomst för varje räkenskapsår i samma period av fem kalenderår icke kan bestämmas fullt exakt. I följd härav är det ej möjligt att avgöra om kommunerna med hänsyn till fraktkostnaderna erhållit för låg beskattningsbar inkomst från bolaget för ett eller annat år, utan måste denna fråga slutgiltigt bedömas efter förhållandena under fem på varandra följande kalenderår i samma period.

Enligt 1932 års avtal skall bolaget liksom enligt 1927 års avtal gälda fraktavgifterna för varje särskilt räkenskapsår. Med avseende å frakttillägg enligt § 2 i 1927 års avtal har bolaget enligt § 2 i 1932 års avtal under vissa förutsättningar beretts anstånd med dess betalning. Bestämmelsen i 1927 års avtal, att frakttillägg skall hänföras till bolagets bortfraktning av malm under fem på varande följande år, gäller jämväl enligt 1932 års avtal. I avseende å likvidering av inestående skuld för frakttillägg jämte upplupen ränta därå efter fem procent gäller enligt sistnämnda avtal, att sådan skuld skall gäldas senast vid utgången av då löpande period av fem kalenderår (åren 1932—1936), d. v. s. den 31 december 1936.

Enär den totala fraktkostnad, som belöper å ett visst räkenskapsår, enligt 1932 års avtal icke kan bestämmas förrän vid utgången av den period av fem kalenderår, vari detta räkenskapsår ingår, samt detta, såsom förut nämnts, jämväl gäller enligt 1927 års avtal, bliva verkningarna härav i beskattningshänseende desamma enligt båda dessa avtal.

Bolaget har åren 1933 och 1934 icke taxerats för någon inkomst av rörelse, enär rörelsen för räkenskapsåren den 1 oktober 1931—den 30 september 1932 samt den 1 oktober 1932—den 30 september 1933 med hänsyn till de under dessa år rådande förhållandena gått med förlust. De skatteunderlag, kommunerna i följd härav gått förlustiga från bolaget, äro icke beroende av de ändrade bestämmelser i fråga om gäldandet av upplupna frakttillägg, som innefattas i 1932 års avtal, utan av konjunkturläget.

Enligt 1934 års avtal har bolaget befriats dels från att för tiden från och med den 1 oktober 1933 till och med utgången av löpande femårsperiod den 31 december 1936 påföras frakttillägg och ränta dels ock från skyldigheten att den 31 december 1936 erlægga likvid för det frakttillägg och den ränta, som upplupit från femårsperiodens början den 1 januari 1932 till och med den 30 september 1933.

Vid tiden för tillkomsten av 1934 års avtal uppgick det upplupna frakttillägget med ränta för tiden den 1 januari 1932—den 30 september 1933 till c:a 20 miljoner kronor och beräknades upplupna frakttillägg med ränta komma att per den 30 september 1934 uppgå till mellan 32 och 33 miljoner kronor.

Enligt 1932 års avtal skulle denna bolagets skuld för frakttillägg och ränta gäldas senast vid utgången av då löpande period av fem kalenderår, d. v. s.

senast den 31 december 1936. I den mån likvid för frakttillägg och ränta, som belöper å tiden från och med den 1 januari 1932—den 30 september 1933, kommer att erläggas med fraktförhöjningsavgifter enligt 1934 års avtal, kan detta medföra, att tidpunkten för gäldande av berörda frakttillägg och ränta kommer att framflyttas till tid efter den 31 december 1936. I det följande skall lämnas redogörelse för verkningarna i beskattningshänseende av en sådan framflyttning av tidpunkten för likvidens erläggande.

Enligt 1934 års avtal hava bestämmelserna beträffande sättet för fraktkostnadernas beräkning ändrats, i vad de avse tiden från den 1 oktober 1933 till den 31 december 1936. I 1934 års avtal stadgas väl, att fraktkostnaderna i fråga om bortfraktad malm intill tre miljoner ton skola bestämmas efter de i § 13 av 1927 års avtal angivna fraktsatserna, men att nämnda kostnader för bortfraktad malm, som överstiger tre miljoner ton, skola bestämmas efter nyssnämnda fraktsatser med tillägg av en förhöjning av lägst tre kronor för ton. Denna *frakthöjning* skall emellertid utgå endast under så lång tid, att summan av upplupen fraktförhöjning uppgår till så stort belopp, att detsamma täcker de frakttillägg jämte ränta för hela perioden av fem kalenderår, 1932—1936, vilka bolaget skulle haft att vidkännas vid tillämpning av bestämmelserna i §§ 13 och 14 i 1927 års avtal.

Därest statens järnvägar såsom fraktförhöjning jämte eventuell likvid för fraktskuld till statens järnvägar skulle få lyfta mer än som med tillämpning av 1927 och 1932 års avtal skolat utgå för nyssnämnda period av fem kalenderår såsom frakttillägg, skall överskottet återbäras till bolaget. I 1934 års avtal förutsättes således, att ett *avräkningsförfarande* mellan statens järnvägar och bolaget skall verkställas för nämnda period.

Under räkenskapsåret den 1 oktober 1933—den 30 september 1934 har bolaget bortfraktat endast 2,225,142.1 ton. Bolaget har därför för detta räkenskapsår icke fått vidkännas någon fraktförhöjning, vilket i sin tur medfört, att bolaget år 1935 kunnat taxeras för inkomst av rörelse.

De fraktförhöjningsavgifter, som skola utgå å bortfraktad malm utöver 3 miljoner ton per år, äro att betrakta såsom ett av bolaget utfäst vederlag för den förmån bolaget genom 1934 års avtal åt sig utverkat därigenom att bolaget befriats *dels* från skyldighet att vid 1936 års utgång gälda på tiden den 1 januari 1932—den 30 september 1933 belöpande frakttillägg jämte ränta *dels* ock från att påföras frakttillägg jämte ränta för tiden den 1 oktober 1933—den 31 december 1936. Vidare skall summan av de fraktförhöjningsavgifter, som bolaget på grund av 1934 års avtal kan få att gälda, i intet fall överstiga summan av de frakttillägg, som bolaget skulle haft att erlägga, därest 1927 års avtal skolat oförändrat äga tillämpning för ifrågavarande tidsperiod. Även om berörda fraktförhöjningsavgifter vid fastställandet av bolagets beskattningsbara inkomst skola betraktas såsom avdragsgill omkostnad för bolaget, lärer alltså för kommunerna icke kunna uppkomma någon förlust till följd av bestämmelserna i 1934 års avtal om sagda avgifter.

Det nu anförda gäller under förutsättning, att bolaget icke kommer att erlägga fraktförhöjningsavgifter för längre tid än till utgången av år 1936. Skulle bestämmelserna om fraktförhöjning bliva tillämpliga jämväl efter nämnda dag, komma berörda avgifter att utgå även under år efter den nu gällande avtalsperioden 1932—1936. I dylikt fall kommer, därest nämnda avgifter vid bestämmandet av bolagets beskattningsbara inkomst av rörelse skola betraktas såsom avdragsgill omkostnad för bolaget, en driftkostnad, som avser bortfraktning av malm, vilken ägt rum under nyssnämnda period, att likvideras å tid efter 1936 års utgång. Bolagets beskattningsbara inkomst av rörelse under räkenskapsår efter den 31 december 1936 torde i dylik hän-

delse komma att minskas till skada för kommunerna. Huruvida och i vilken omfattning bestämmelserna om fraktförhöjning komma att bli tillämpliga för tid efter den 31 december 1936, kan emellertid för närvarande icke bedömas. Det är sålunda icke möjligt att redan nu överblicka, om kommunerna komma att få vidkännas någon minskning i sitt skatteunderlag på grund av bestämmelserna i 1934 års avtal i denna del. Därest emellertid bestämmelserna om fraktförhöjning i sistnämnda avtal skulle komma att tillämpas efter den 31 december 1936, torde frågan, om och i vad mån kommunerna på grund härav böra vara berättigade till ersättning för minskning i sitt skatteunderlag, framdeles få tagas under övervägande.

Vad slutligen angår frågan, huruvida fraktförhöjningsavgifterna i beskattningshänseende skola anses såsom avdragsgill omkostnad i bolagets rörelse, är detta ett spörsmål, som skall bedömas enligt kommunalskattelagen. Därest vid bolagets taxering kommunerna i detta avseende skulle finna sin rätt kränkt, äga kommunerna, i den ordning skatteförfattningarna stadga, vinna rättelse.

Statskontoret har i sitt utlåtande i anledning av kommunernas hemställan om ersättning av statsmedel för den förlust, som kan bli följd av bestämmelserna i 1934 års avtal rörande bolagets skyldighet att å bortfraktad malm vidkännas viss fraktförhöjning, yttrat, att statskontoret funne det härutinnan träffade avtalet hava avslutats mellan statens järnvägar såsom ett statens af-färsdrivande verk och bolaget. Vid sådant förhållande och då denna liksom andra dylika överenskommelser mellan enskilda parter kunde medföra liknande verkningar ur beskattningssynpunkt för de kommuner, som därav berördes, ansåge ämbetsverket anledning icke föreligga för staten att hålla ifrå-gavarande kommuner skadeslösa för den eventuella minskning i skattein-komst, som kunde bli följd av 1934 års avtal i denna del.

Länsstyrelsen har ansett spörsmålet om verkningarna av bestämmelserna i 1934 års malmavtal om fraktförhöjningsavgifterna närmast vara en beskatt-ningsfråga. Först sedan frågan, om och i vad mån dessa avgifter i beskatt-ningshänseende skulle anses som avdragsgill omkostnad i bolagets rörelse, blivit slutligen avgjord, ansåge länsstyrelsen möjlighet föreligga att bedöma, om kommunerna genom dessa bestämmelser komme att lida någon minsk-ning i sitt skatteunderlag.

Sedan förenämnda promemoria avgivits, hava kommunerna i en till chefen för finansdepartementet ställd, den 22 januari 1936 dagtecknad skrift hem-ställt, att jag måtte taga under förnyat övervägande framställningen om ersättning av statsmedel för den förlust, som kunde bli följd av bestäm-melserna i 1934 års malmavtal om fraktförhöjningsavgifterna samt att jag därvid måtte medverka till en lösning av denna fråga i enlighet med kom-munernas tidigare hemställan i denna del.

Departements-
chefen.

Vad beträffar frågan om verkningarna i beskattningshänseende av 1934 års malmavtal rörande Luossavaarabolagets skyldighet att till statens järn-vägar utgiva fraktförhöjningsavgifter får jag hänvisa till vad härutinnan an-förts i förenämnda promemoria. Huruvida dessa avgifter i beskattnings-

hänseende skola anses såsom avdragsgill omkostnad i bolagets rörelse är, på sätt i promemorian och länsstyrelsens yttrande framhållits, en fråga som kan komma att bliva föremål för rättsligt avgörande. Vid sådant förhållande och då det för närvarande icke är möjligt att överblicka om kommunerna komma att få vidkännas någon minskning i sina skatteintäkter på grund av bestämmelserna i 1934 års malmavtal i denna del, anser jag kommunernas framställning, i vad densamma avser förenämnda fraktförhöjningsavgifter, icke böra i nu förevarande sammanhang föranleda någon åtgärd.

Under åberopande av vad jag nu anfört får jag hemställa, att Kungl. Maj:tt måtte genom proposition föreslå riksdagen att

dels bemyndiga Kungl. Maj:tt att å statens vägnar med Jukkasjärvi kommun, Jukkasjärvi församling och Kiruna municipalsamhälle, Gällivare kommun och Gällivare församling, Norrbottens läns landsting samt Jukkasjärvi och Gällivare vägdistrikt träffa avtal i huvudsaklig överensstämmelse med nämnda, vid statsrådsprotokollet fogade förslag;

dels ock medgiva, att kostnaderna för den räntegottgörelse, som enligt avtalen skall utgå till kommunerna, må bestridas från det under sjunde huvudtiteln uppförda förslagsanslaget till staten åliggande kommunala och andra utskylder.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen bifaller Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Birger Brandt.

Tablå

utvisande, dels huru staten vid tillämpning av 1927 års malmavtal skolat taxeras till kommunal inkomstskatt för inkomst av royalty från LKAB åren 1933—1935, dels storleken av de skattebelopp, som i anledning av dessa taxeringar påförts eller skolat påföras staten, dels ock storleken av statens ränteförlust å förskottade skattebelopp för dessa år.

1933 års taxering.

(LKAB:s räkenskapsår den $\frac{1}{10}$ 1931— $\frac{30}{10}$ 1932.)

Jukkasjärvi socken:

Royalty till staten kr. 2,997,757: 95.

Kommunal inkomstskatt: Beskattningsbar inkomst kr. 2,997,750.

inom Kiruna municipalsamhälle:

Beskattningsbar inkomst: $\frac{1}{10} \times 2,997,750 = 299,770$ kr.

Antal skattekronor: 2,997.7.

Allmän kommunalskatt per skattekrona = kr. 9: 80.

Municipalskatt » » = » 2: —.

S:a kr. 11: 80.

Kommunal- och municipalskatt: $11: 80 \times 2,997.7 = \dots\dots\dots$ kr. 35,372: 86

Avgår: andel i skatteutjämningsmedel » — 5,785: 56

Nettoskatteförlust kr. 29,587: 30

utom Kiruna municipalsamhälle:

Beskattningsbar inkomst: $2,997,750 - 299,770 = 2,697,980$ kr.

Antal skattekronor: 26,979.8.

Allmän kommunalskatt per skattekrona: kr. 9: 80.

Kommunalskatt: $9: 80 \times 26,979.8 = \dots\dots\dots$ kr. 264,402: 04

Avgår: andel i skatteutjämningsmedel » — 33,266: 09

Nettoskatteförlust kr. 231,135: 95

Jukkasjärvi vägdistrikt:

Antal vägfyrk: $19,984 + 179,865 = 199,849$.

Vägs katt per vägfyrk: kr. 0.10.

Vägs katt = $0.10 \times 199,849 = \dots\dots\dots$ kr. 19,984: 90

Nettoskatteförlust kr. 19,984: 90

Gällivare socken:

Royalty till staten kr. 1,199,313: 15.

Kommunal inkomstskatt: Beskattningsbar inkomst kr. 1,199,310.

Antal skattekronor: 11,993.1.

Allmän kommunalskatt per skattekrona: kr. 19: —.

Kommunalskatt: $19 \times 11,993.1 = \dots\dots\dots$ kr. 227,868: 90

Avgår: andel i skatteutjämningsmedel » — 76,396: 05

Nettoskatteförlust kr. 151,472: 85

Gällivare vägdistrikt:

Antal vägfyrc: 79,954.

Vägs katt per vägfyrc: kr. 0.18.

Vägs katt: $0.18 \times 79,954 = \dots\dots\dots$ kr. 14,391: 72

Nettoskatteförlust kr. 14,391: 72

*Norrbottnens läns landsting:*Antal skattekronor: $2,997.7 + 26,979.8 + 11,993.1 = 41,970.6$.

Landstingss katt per skattekrona: kr. 4: 90.

Landstingss katt: $4: 90 \times 41,970.6 = \dots\dots\dots$ kr. 205,655: 94

Nettoskatteförlust kr. 205,655: 94

*Summa kommunal-, väg- och landstingss katt enligt ovanstående beräkning:*Jukkasjärvi socken, inom Kiruna municipalsamhälle $\dots\dots\dots$ kr. 29,587: 30» » , utom » » $\dots\dots\dots$ » 231,135: 95» vägdistrikt $\dots\dots\dots$ » 19,984: 90Gällivare socken $\dots\dots\dots$ » 151,472: 85» vägdistrikt $\dots\dots\dots$ » 14,391: 72Norrbottnens läns landsting $\dots\dots\dots$ » 205,655: 94

S:a kr. 652,228: 66

Ränteförlust per år å ovanstående summa:

efter 5 % kr. 32,611: 43.

» 4 % » 26,089: 15.

1934 års taxering.(LKAB:s räkenskapsår den $\frac{1}{10}$ 1932— $\frac{30}{9}$ 1933.)*Jukkasjärvi socken:*

Royalty till staten kr. 1,990,882: 95.

Kommunal inkomstskatt: Beskattningsbar inkomst kr. 1,990,880.

*inom Kiruna municipalsamhälle:*Beskattningsbar inkomst: $\frac{1}{10} \times 1,990,880 = 199,080$ kr.

Antal skattekronor: 1,990.8.

Allmän kommunalskatt per skattekrona: kr. 9: 80.

Municipalskatt » » : » 2: —.

S:a kr. 11: 80.

Kommunal- och municipalskatt: $11.80 \times 1,990.8 = \dots\dots\dots$ kr. 23,491: 44Avgår: andel i skatteutjämningsmedel $\dots\dots\dots$ » — 2,090: 34

Nettoskatteförlust kr. 21,401: 10

*utom Kiruna municipalsamhälle:*Beskattningsbar inkomst: $1,990,880 - 199,080 = 1,791,800$ kr.

Antal skattekronor: 17,918.0.

Allmän kommunalskatt per skattekrona: kr. 9: 80.

Kommunalskatt: $9: 80 \times 17,918 = \dots\dots\dots$ kr. 175,596: 40Avgår: andel i skatteutjämningsmedel $\dots\dots\dots$ » — 13,796: 86

Nettoskatteförlust kr. 161,799: 54

Jukkasjärvi vägdistrikt:

Antal vägfyrk: 13,272 + 119,453 = 132,725.

Vägs katt per vägfyrk: kr. 0.09.

Vägs katt: $0.09 \times 132,725 = \dots\dots\dots$ kr. 11,945: 25

Nettoskatteförlust kr. 11,945: 25

Gällivare socken:

Royalty till staten = kr. 674,517: 60.

Kommunal inkomstkatt: Beskattningsbar inkomst = kr. 674,510.

Antal skattekoronor: 6,745.1.

Allmän kommunalskatt per skattekrona: kr. 16: —.

Kommunalskatt: $16 \times 6,745.1 = \dots\dots\dots$ kr. 107,921: 60Avgår: andel i skatteutjämningsmedel $\dots\dots\dots$ » — 26,980: 40

Nettoskatteförlust kr. 80,941: 20

Gällivare vägdistrikt:

Antal vägfyrk: 44,967.

Vägs katt per vägfyrk: kr. 0.18.

Vägs katt: $0.18 \times 44,967 = \dots\dots\dots$ kr. 8,094: 06

Nettoskatteförlust kr. 8,094: 06

Norrbottens läns landsting:

Antal skattekoronor: 1,990.8 + 17,918 + 6,745.1 = 26,653.9.

Landstingsskatt per skattekrona: kr. 4: 70.

Landstingsskatt: $4: 70 \times 26,653.9 = \dots\dots\dots$ kr. 125,273: 33

Nettoskatteförlust kr. 125,273: 33

*Summa kommunal-, väg- och landstingsskatt enligt ovanstående beräkning:*Jukkasjärvi socken, inom Kiruna municipalsamhälle $\dots\dots\dots$ kr. 21,401: 10» » , utom » » $\dots\dots\dots$ » 161,799: 54» vägdistrikt $\dots\dots\dots$ » 11,945: 25Gällivare socken $\dots\dots\dots$ » 80,941: 20» vägdistrikt $\dots\dots\dots$ » 8,094: 06Norrbottens läns landsting $\dots\dots\dots$ » 125,273: 33

S:a kr. 409,454: 48

Ränteförlust per år å ovanstående summa:

efter 5 % kr. 20,472: 72.

» 4 % » 16,378: 18.

1935 års taxering.(LKAB:s räkenskapsår den $\frac{1}{10}$ 1933— $\frac{30}{100}$ 1934.)*Jukkasjärvi socken:*

Royalty till staten kr. 2,587,876: 50.

Kommunal inkomstkatt: Beskattningsbar inkomst: kr. 2,587,870.

*inom Kiruna municipalsamhälle:*Beskattningsbar inkomst: $\frac{1}{10} \times 2,587,870 = 258,780$ kr.

Antal skattekoronor: 2,587.8.

Allmän kommunalskatt per skattekrona: kr. 9: 80.
 Municipalskatt » » : » 1: 75.
 S:a kr. 11: 55.

Kommunalskatt: $11.55 \times 2,587.8 = \dots\dots\dots$ kr. 29,889: 09
 Avgår: andel i skatteutjämningsmedel¹ » — 2,717: 19
 Nettoskatteförlust kr. 27,171: 90

utom Kiruna municipalsamhälle:

Beskattningsbar inkomst: $2,587,870 - 258,780 = 2,329,090$ kr.
 Antal skattekronor: 23,290.9.
 Allmän kommunalskatt per skattekrona: kr. 9: 80.
 Kommunalskatt: $9: 80 \times 23,290.9 = \dots\dots\dots$ kr. 228,250: 82
 Avgår: andel i skatteutjämningsmedel¹ » — 17,933: 99
 Nettoskatteförlust kr. 210,316: 83

Jukkasjärvi vägdistrikt:

Antal vägfyrk: $17,252 + 155,272 = 172,524$.
 Vägs katt per vägfyrk: kr. 0.09.
 Vägs katt: $0.09 \times 172,524 = \dots\dots\dots$ kr. 15,527: 16
 Nettoskatteförlust kr. 15,527: 16

Gällivare socken:

Royalty till staten kr. 749,836: 65.
 Kommunal inkomstskatt: Beskattningsbar inkomst kr. 749,830.
 Antal skattekronor: 7,498.3.
 Allmän kommunalskatt per skattekrona: kr. 14: —.
 Kommunalskatt: $14 \times 7,498.3 = \dots\dots\dots$ kr. 104,976: 20
 Avgår: andel i skatteutjämningsmedel¹ » — 30,068: 18
 Nettoskatteförlust kr. 74,908: 02

Gällivare vägdistrikt:

Antal vägfyrk: 49,988.
 Vägs katt per vägfyrk: kr. 0.18.
 Vägs katt: $0.18 \times 49,988 = \dots\dots\dots$ kr. 8,997: 84
 Nettoskatteförlust kr. 8,997: 84

Norrbottens läns landsting:

Antal skattekronor: $2,587.8 + 23,290.9 + 7,498.3 = 33,377$.
 Landstingsskatt per skattekrona: kr. 4: —.
 Landstingsskatt: $4 \times 33,377 = \dots\dots\dots$ kr. 133,508: —
 Nettoskatteförlust kr. 133,508: —

Summa kommunal-, väg- och landstingsskatt enligt ovanstående beräkning:

Jukkasjärvi socken, inom Kiruna municipalsamhälle kr. 27,171: 90
 » » , utom » » 210,316: 83
 » vägdistrikt » 15,527: 16
 Gällivare socken » 74,908: 02
 » vägdistrikt » 8,997: 84
 Norrbottens läns landsting » 133,508: —
 S:a kr. 470,429: 75

Ränteförlust per år å ovanstående summa:

efter 5 % kr. 23,521: 49.
 » 4 % » 18,817: 19.

¹ Andel i skatteutjämningsmedel beräknad = år 1934.

T a b l å.

utvisande storleken av de skattebelopp, vartill Jukkasjärvi kommun m. fl. skulle varit berättigade, därest 1927 års malmavtal varit tillämpligt å statens och LKAB:s taxeringar till kommunal inkomstskatt år 1935.

Jukkasjärvi socken:

LKAB:s beskattningsbara inkomst år 1935: kr. 1,090,230.

inom Kiruna municipalsamhälle:

Summa kommunalskatt för staten, netto = Tab. 1 kr. 27,171: 90

LKAB:s beskattningsbara inkomst år 1935:

$\frac{1}{10} \times 1,090,230 = 109,020$ kr.

Antal skattekronor för LKAB: 1,090.2.

Allmän kommunalskatt (inkl. municipalskatt) per skattekrona:
kr. 11: 55.

Kommunalskatt (inkl. municipalskatt) å LKAB:s

beskattningsbara inkomst: $11: 55 \times 1,090.2 =$ kr. 12,591: 81

Avgår: andel i skatteutjämningsmedel¹ » — 1,144: 71 » — 11,447: 10

Nettoskatteförlust kr. 15,724: 80

utom Kiruna municipalsamhälle:

Summa kommunalskatt för staten, netto = Tab. 1 kr. 210,316: 83

LKAB:s beskattningsbara inkomst år 1935:

$1,090,230 - 109,020 = 981,210$ kr.

Antal skattekronor för LKAB: 9,812.1.

Allmän kommunalskatt per skattekrona: kr. 9: 80.

Kommunalskatt å LKAB:s beskattningsbara in-

komst: $9: 80 \times 9,812.1 =$ kr. 96,158: 58

Avgår: andel i skatteutjämningsmedel¹ » — 7,555: 32 » — 88,603: 26

Nettoskatteförlust kr. 121,713: 57

Jukkasjärvi vägdistrikt:

Summa vägskatt för staten = Tab. 1 kr. 15,527: 16

Antal vägfyrek för LKAB: $7,268 + 65,414 = 72,682$.

Vägskatt per vägfyrek: kr. 0.09.

Vägskatt för LKAB: $0.09 \times 72,682 =$ » — 6,541: 38

Nettoskatteförlust kr. 8,985: 78

Gällivare socken:

Summa kommunalskatt för staten, netto = Tab. 1 kr. 74,908: 02

LKAB:s beskattningsbara inkomst år 1935: kr. 135,060.

Antal skattekronor för LKAB: 1,350.6.

Allmän kommunalskatt per skattekrona: kr. 14: —.

Kommunalskatt å LKAB:s beskattningsbara

inkomst: $14 \times 1,350.6 =$ kr. 18,908: 40

Avgår: andel i skatteutjämningsmedel¹ » — 5,415: 91 » — 13,492: 49

Nettoskatteförlust kr. 61,415: 53

¹ Beräknad efter samma grunder som år 1934.

Gällivare vägdistrikt:

Summa vägs katt för staten = <i>Tab. 1</i>	kr.	8,997: 84
Antal vägfyrk för LKAB: 9,004.		
Vägs katt per vägfyrk: kr. 0.18.		
Vägs katt för LKAB: $0.18 \times 9,004 =$	»	— 1,620: 72
		Nettoskatteförlust kr. 7,377: 12

Norrbottnens läns landsting:

Summa landstings katt för staten = <i>Tab. 1</i>	kr.	133,508: —
Antal skatte kronor för LKAB		
$1,090.2 \times 9,812.1 + 1,350.6 = 12,252.9.$		
Landstings katt per skatte krona: kr. 4: —.		
Landstings katt för LKAB: $4 \times 12,252.9 =$	»	— 49,011: 60
		Nettoskatteförlust kr. 84,496: 40

Summa kommunal-, väg- och landstings katt enligt ovanstående beräkning:

Jukkasjärvi socken, inom Kiruna municipalsamhälle	kr.	15,724: 80
» » , utom » »	»	121,713: 57
» vägdistrikt	»	8,985: 78
Gällivare socken	»	61,415: 53
» vägdistrikt	»	7,377: 12
Norrbottnens läns landsting	»	84,496: 40
		S:a kr. 299,713: 20

Ränteförlust per år å ovanstående summa:

efter 5 %	kr.	14,985: 66.
» 4 %	»	11,988: 53.

Anmärkning: LKAB har år 1935 icke taxerats till kommunal progressivskatt. Därest bolaget nämnda år åsatts dylik taxering, skulle LKAB:s ovanstående skattebelopp i Jukkasjärvi socken, Kiruna municipalsamhälle och Gällivare socken ökats med den del av den kommunala progressivskatten, som tilldelats dessa kommuner.

Förslag till avtal.

Mellan svenska staten å ena, samt Jukkasjärvi kommun, Jukkasjärvi församling och Kiruna municipalsamhälle, (här nedan kallade kommunen) å andra sidan, har träffats följande avtal i syfte att bereda kommunen gottgörelse för det försämrade läge i beskattningshänseende, som inträtt för kommunen till följd av de ändrade bestämmelser angående statens rätt till royalt, som tillkommit genom malmavtalen mellan staten och Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolag, här nedan kallat LKAB, av den 12 maj 1932 och den 30 juni 1934.

§ 1.

Med *taxering*, varom nedan förmäles, avses statens taxering till kommunal inkomstskatt för inkomst av royalt i Kiruna taxeringsdistrikt av Jukkasjärvi socken; med *allmän kommunalskatt* förstås i detta avtal den allmänna kommunalskatt (municipalskatt inberäknad) som i behörig ordning fastställts för kommunen (respektive municipalsamhället) att utgå per skattekrona och skatteöre för året närmast efter det taxeringsår, varom är fråga.

§ 2.

Med royalt avses i denna paragraf den royalt till belopp av 2,997,757 kronor 95 öre, som staten enligt § 4 i malmavtalet mellan staten och LKAB av den 29 juni 1927 äger uppbära från LKAB för den malm, som bortfraktats från Kiirunavaara och Luossavaara gruvfält under räkenskapsåret den 1 oktober 1931—den 30 september 1932. Enligt § 2 i 1932 års malmavtal skulle denna royalt under viss tid få förbliva hos LKAB innestående såsom en dess skuld till staten.

1933 års taxeringsnämnd i Kiruna taxeringsdistrikt av Jukkasjärvi socken har genom beslut, som av Norrbottens läns prövningsnämnd samma år fastställts, taxerat staten för inkomst av den royalt, varom i första styc- ket förmäles, samt därvid beskattat en tiondel av inkomsten i Kiruna municipalsamhälle och nio tiondelar av inkomsten i Jukkasjärvi socken utom municipalsamhället. Sedan staten hos särskilda prövningsnämnden i nämnda län anfört besvär över taxeringen samt särskilda prövningsnämnden ogillat statens talan, har staten hos kammarrätten anfört besvär över sistnämnda prövningsnämnds beslut. Kammarrätten har genom utslag den 7 november 1935 undanröjt taxeringen. Över kammarrättens utslag hava besvär anförts hos regeringsrätten, som ännu icke avgjort besvären. Därest denna taxering skulle bli genom lagakraftvunnet beslut undanröjd, förbinder sig staten att icke påfordra restitution av den kommunalskatt och municipalskatt, som i anledning av nämnda taxering påförts staten, samt att ej heller avfordra kommunen den ränta å ifrågavarande kommunalskatt och municipalskatt, som författningsenligt åligger kommunen att gälda vid restitution av utskylder.

Kommunen å sin sida förbinder sig att icke avfordra staten den kommunalskatt och municipalskatt, som kan komma att påföras staten i anledning av staten åsatt taxering året närmast efter det år, staten uppburit i första stycket omförmäld royaltyn från LKAB.

Mellan staten och kommunen skall vid den tidpunkt, då kommunalskatten och municipalskatten för statens inkomst av royaltyn kunna slutgiltigt bestämmas, slutlig avräkning äga rum i fråga om den kommunalskatt och municipalskatt, staten är skyldig att erlægga för inkomst av royaltyn, och skola vid denna avräkning tillämpas följande beräkningsgrunder.

Därest den allmänna kommunalskatten för taxeringsåret närmast efter det år, staten uppburit royaltyn, är högre än för taxeringsåret 1933, förbinder sig staten att till kommunen erlægga skillnaden mellan å ena sidan den kommunalskatt och municipalskatt, som påförts staten för inkomst av royaltyn i följd av taxeringen året närmast efter det år, staten uppburit royaltyn, samt å andra sidan den kommunalskatt och municipalskatt, som påförts staten i anledning av taxeringen år 1933.

Är däremot den allmänna kommunalskatten för taxeringsåret närmast efter det år, staten uppburit royaltyn, lägre än för taxeringsåret 1933, förbinder sig kommunen att till staten erlægga skillnaden mellan å ena sidan den kommunalskatt och municipalskatt, som påförts staten i anledning av taxeringen år 1933, samt å andra sidan den kommunalskatt och municipalskatt, som påförts staten i följd av taxeringen året närmast efter det år, staten uppburit royaltyn.

Vid uträkning av den kommunalskatt och municipalskatt, som för taxeringsåret skall utgå å statens inkomst av royaltyn, varom i denna paragraf förmäles, skall avdrag ske för den andel i kommunen för taxeringsåret beviljat understöd av skatteutjämningsmedel, som belöper å den staten för nämnda år för inkomst av royaltyn påförda kommunalskatten och municipalskatten.

§ 3.

Med royaltyn avses i denna paragraf den royaltyn till belopp av 1,990.882 kronor 95 öre, som staten enligt § 4 i 1927 års malmavtal äger uppbära från LKAB för den malm, som bortfraktats från Kiirunavaara och Luossavaara gruvfält under räkenskapsåret den 1 oktober 1932—den 30 september 1933. Enligt § 2 i 1932 års malmavtal skulle denna royaltyn under viss tid få förbliva hos bolaget inestående såsom en dess skuld till staten.

Taxeringsnämnden i Kiruna taxeringsdistrikt av Jukkasjärvi socken har år 1934 taxerat staten för inkomst av den royaltyn, varom i första stycket förmäles, samt därvid beskattat en tiondel av inkomsten i Kiruna municipalsamhälle och nio tiondelar av inkomsten i Jukkasjärvi socken utom municipalsamhället. Sedan 1934 års prövningsnämnd för Norrbottens län fastställt taxeringsnämndens beslut, har staten hos kammarrätten anfört besvär över prövningsnämndens beslut. Kammarrätten har genom utslag den 7 november 1935 undanröjt taxeringen. Över kammarrättens utslag hava besvär anförts hos regeringsrätten, som ännu icke avgjort besvärerna. Därest denna taxering skulle bli genom lagakraftvunnet beslut undanröjd, förbinder sig staten att icke påfordra restitution av den kommunalskatt och municipalskatt, som påförts staten i anledning av nämnda taxering, samt att ej heller avfordra kommunen den ränta å ifrågavarande kommunalskatt och municipalskatt, som författningsenligt åligger kommunen att gälda vid restitution av utskylder.

Kommunen å sin sida förbinder sig att icke avfordra staten den kommunalskatt och municipalskatt, som kan komma att påföras staten i anledning

av staten åsatt taxering året närmast efter det år, staten uppburit i första stycket oförmäld royalty från LKAB.

Mellan staten och kommunen skall vid den tidpunkt, då kommunalskatten och municipalskatten för statens inkomst av royaltyn kunna slutgiltigt bestämmas, slutlig avräkning äga rum i fråga om den kommunalskatt och municipalskatt, staten är skyldig att erlagga för inkomst av royaltyn, och skola vid denna avräkning tillämpas följande beräkningsgrunder.

Därest den allmänna kommunalskatten för taxeringsåret närmast efter det år, staten uppburit royaltyn, är högre än för taxeringsåret 1934, förbinder sig staten att till kommunen erlagga skillnaden mellan å ena sidan den kommunalskatt och municipalskatt, som påförts staten för inkomst av royaltyn i i följd av taxeringen året närmast efter det år, staten uppburit royaltyn, samt å andra sidan den kommunalskatt och municipalskatt, som påförts staten i anledning av taxeringen år 1934.

År däremot den allmänna kommunalskatten för taxeringsåret närmast efter det år, staten uppburit royaltyn, lägre än för taxeringsåret 1934, förbinder sig staten att till kommunen erlagga skillnaden mellan å ena sidan den kommunalskatt och municipalskatt, som påförts staten i anledning av taxeringen år 1934, samt å andra sidan den kommunalskatt och municipalskatt, som påförts staten i följd av taxeringen året närmast efter det år, staten uppburit royaltyn.

Vid uträkning av den kommunalskatt och municipalskatt, som för taxeringsåret skall utgå å statens inkomst av royalty, varom i denna paragraf förmäles, skall avdrag ske för den andel i kommunen för taxeringsåret beviljat understöd av skatteutjämningsmedel, som belöper å den staten förenämnda ar för inkomst av royalty påförda kommunalskatten och municipalskatten.

§ 4.

Med royalty avses i denna paragraf den royalty till belopp av 2,587,876 kronor 50 öre, som staten enligt § 4 i 1927 års malmavtal skulle ägt uppbära från LKAB för den malm, som bortfraktats från Kiirunavaara och Luossavaara gruvfält under räkenskapsåret den 1 oktober 1933—den 30 september 1934. Enligt § 3 i 1934 års malmavtal äger staten uppbära täckning för denna royalty vid den tidpunkt, då vissa i sistnämnda paragraf angivna förutsättningar äro för handen.

Staten har år 1935 icke taxerats för inkomst av den royalty, varom i första stycket förmäles. Å andra sidan har LKAB författningsenligt icke ägt vid beräkningen av sin inkomst av rörelse i den år 1935 avgivna deklARATIONEN såsom driftkostnad avdraga sagda royalty. Därest 1927 års malmavtal ägt tillämpning vid taxeringen år 1935, skulle LKAB däremot varit berättigat till dylikt avdrag.

Staten förbinder sig att enligt följande grunder lämna kommunen gottgörelse för den minskning i skattekronor och skatteören, som för kommunen uppkommit på grund därav, att staten icke kunnat år 1935 taxeras för inkomst av royalty, varom i denna paragraf förmäles. Under tiden från och med år 1936 och till dess statens inkomst av den täckning för sagda royalty, som staten under vissa i § 3 av 1934 års malmavtal angivna förutsättningar äger uppbära, författningsenligt kan bliva föremål för beskattning samt den å sagda inkomst belöpande kommunalskatten och municipalskatten kunna slutgiltigt bestämmas, skall staten till kommunen utbetala en årlig gottgörelse, motsvarande vad kommunen skulle hava att utgiva i årlig ränta å lån intill ett belopp utgörande skillnaden mellan å ena sidan den kommunalskatt och municipalskatt, staten skulle varit skyldig att erlagga, därest taxering för

sagda inkomst år 1935 skulle ägt rum med stöd av 1927 års malmavtal, samt å andra sidan den kommunalskatt och municipalskatt, som med tillämpning av 1934 års malmavtal författningsenligt skolat påföras LKAB men som vid tillämpning av 1927 års malmavtal å bolagets taxering till kommunal inkomstskatt år 1935 icke skolat utgå. Å ifrågavarande belopp skall gottgörelsen beräknas efter en räntefot av högst fyra procent.

Gottgörelse, varom i föregående stycke sägs, skall vara förfallen till betalning den 1 juli det år, gottgörelsen avser.

Kan kommunen under den i tredje stycket omförmälda tid upplåna sagda belopp efter lägre räntefot än fyra procent, skall den gottgörelse, varom i samma stycke sägs, i motsvarande mån minskas.

Skulle kommunen under nämnda tid fått vidkännas utgift för ränta å dylikt lån efter högre räntefot än fyra procent, vill Kungl. Maj:t vid den tidpunkt, då den å statens ifrågavarande inkomst belöpande kommunalskatten och municipalskatten kunna slutgiltigt bestämmas, taga under övervägande, huruvida och i vad mån kommunen skall vara berättigad till gottgörelse efter högre räntefot än fyra procent.

Därest — vid prövning av frågan huruvida det belopp, LKAB kan komma att av vinstmedel till staten utbetala till täckning av den royalty, från vilken bolaget erhållit befrielse enligt § 2 i 1934 års malmavtal för det räkenskapsår, varom i denna paragraf är fråga — skulle befinnas, att detta belopp icke kan betraktas såsom beskattningsbar inkomst för staten och såsom avdragsgill omkostnad i bolagets rörelse, förbinder sig staten att vid den tidpunkt, då slutlig uträkning kan äga rum av den minskning i kommunalskatt och municipalskatt, som till följd härav tillskyndats kommunen (municipalsamhället), lämna kommunen (municipalsamhället) gottgörelse för berörda minskning. Vid uträkning av denna gottgörelse skall från den kommunalskatt och municipalskatt, som skulle belöpt å statens sagda inkomst, avdrag ske för den ökning i kommunalskatt och municipalskatt från bolaget, som kan uppkomma vid jämförelse med det fall, att 1927 års malmavtal skolat gälla i avseende å bolagets skyldighet att erlägga royalty till staten.

Vid uträkning av kommunalskatt och municipalskatt för staten och LKAB, varom i denna paragraf är fråga, skall avdrag ske för den andel i kommunen för respektive taxeringsår beviljat understöd av skatteutjämningsmedel, som belöper å den staten för inkomst av royalty och LKAB för inkomst av rörelse påförda kommunalskatten och municipalskatten.

§ 5.

I fråga om den royalty, som staten enligt 1927 års malmavtal äger uppbära från LKAB för den malm, som bortfraktats från Kiirunavaara och Luossavaara gruvfält under räkenskapsåren den 1 oktober 1934—den 30 september 1935 samt den 1 oktober 1935—den 30 september 1936, skall under förutsättning, att i avseende å förhållandet mellan staten och LKAB 1932 och 1934 års malmavtal eller ettdera av dem äga tillämpning, gälla detsamma som i § 4 av detta avtal anförts angående statens inkomst av royalty för malm, som bortfraktats under räkenskapsåret den 1 oktober 1933—den 30 september 1934.

Därest LKAB för år, varom i denna paragraf är fråga, taxerats till kommunal progressivskatt, skall vid beräkning av sådant länebelopp, varom i § 4 tredje stycket förmåles, i den kommunalskatt som påföres LKAB, inräknas jämväl den kommunala progressivskatt, som med tillämpning av 1934 års malmavtal inom kommunen påförts bolaget men som vid tillämpning av 1927 års malmavtal å bolagets taxering ifrågavarande år icke skolat därstädes utgå.

Likaledes skall under den i andra stycket av denna paragraf angivna förutsättning vid sådan slutlig uträkning, varom i § 4 sjunde stycket förmäles, avdrag ske för den ökning i kommunal progressivskatt från bolaget, som kan uppkomma vid jämförelse med det fall, att 1927 års malmavtal skolat gälla i avseende å bolagets skyldighet att erlægga royalty till staten.

Stockholm den

För svenska staten enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande:

Kiruna den

För Jukkasjärvi kommun:

För Jukkasjärvi församling:

För Kiruna municipalsamhälle:

Bilaga B.

Förslag till avtal.

Mellan svenska staten samt Jukkasjärvi vägdistrikt, här nedan kallat vägdistriktet, har träffats följande avtal i syfte att bereda vägdistriktet gottgörelse för det försämrade läge i beskattningshänseende, som inträtt för vägdistriktet till följd av de ändrade bestämmelser angående statens rätt till royalty, som tillkommit genom malmavtalen mellan staten och Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolag, här nedan kallat LKAB, av den 12 maj 1932 och den 30 juni 1934.

§ 1.

Med *taxering*, varom nedan förmåles, avses statens taxering till kommunal inkomstskatt för inkomst av royalty i Kiruna taxeringsdistrikt av Jukkasjärvi socken.

§ 2.

Med royalty avses i denna paragraf den royalty till belopp av 2,997,757 kronor 95 öre, som staten enligt § 4 i malmavtalet mellan staten och LKAB av den 29 juni 1927 äger uppbära från LKAB för den malm, som bortfraktats från Kiirunavaara och Luossavaara gruvfält under räkenskapsåret den 1 oktober 1931—den 30 september 1932. Enligt § 2 i 1932 års malmavtal skulle denna royalty under viss tid få förbliva hos LKAB inestående såsom en dess skuld till staten.

1933 års taxeringsnämnd i Kiruna taxeringsdistrikt av Jukkasjärvi socken har genom beslut, som av Norrbottens läns prövningsnämnd samma år fastställts, taxerat staten för inkomst av den royalty, varom i första stycket förmåles. Sedan staten hos särskilda prövningsnämnden i nämnda län anfört besvär över taxeringen samt särskilda prövningsnämnden ogillat statens talan, har staten hos kammarrätten anfört besvär över sistnämnda prövningsnämnds beslut. Kammarrätten har genom utslag den 7 november 1935 undanröjt taxeringen. Över kammarrättens utslag hava besvär anförts hos regeringsrätten, som ännu icke avgjort besvären. Därest denna taxering skulle bliva genom lagakraftvunnet beslut undanröjd, förbinder sig staten att icke påfordra restitution av den vägskatt, som i anledning av nämnda taxering påförts staten, samt att ej heller avfordra vägdistriktet den ränta å ifrågavarande vägskatt, som författningsenligt åligger vägdistriktet att gälda vid restitution av utskylder.

Vägdistriktet å sin sida förbinder sig att icke avfordra staten den vägskatt, som med tillämpning av beslut, som fattats i behörig ordning, kan komma att påföras staten i anledning av staten åsatt taxering året närmast efter det år, staten uppburit i första stycket oförmäld royalty från LKAB.

Mellan staten och vägdistriktet skall vid den tidpunkt, då vägskatten för statens inkomst av royaltyn kan slutgiltigt bestämmas, slutlig avräkning äga rum i fråga om den vägskatt, staten är skyldig att erlagga för inkomst av royaltyn, och skola vid denna avräkning tillämpas följande beräkningsgrunder.

Därest vägskatten per vägfyrc för taxeringsåret närmast efter det år, staten uppburit royaltyn, är högre än för taxeringsåret 1933, förbinder sig staten att till vägdistriktet erlægga skillnaden mellan å ena sidan den vägskatt, som påförts staten för inkomst av royaltyn i följd av taxeringen året närmast efter det år, staten uppburit royaltyn, samt å andra sidan den vägskatt, som påförts staten i anledning av taxeringen år 1933.

Är däremot vägskatten per vägfyrc för taxeringsåret närmast efter det år, staten uppburit royaltyn, lägre än för taxeringsåret 1933, förbinder sig vägdistriktet att till staten erlægga skillnaden mellan å ena sidan den vägskatt, som påförts staten i anledning av taxeringen år 1933, samt å andra sidan den vägskatt, som påförts staten i följd av taxeringen året närmast efter det år, staten uppburit royaltyn.

§ 3.

Med royalty avses i denna paragraf den royalty till belopp av 1,990,882 kronor 95 öre, som staten enligt § 4 i 1927 års malmavtal äger uppbära från LKAB för den malm, som bortfraktats från Kiirunavaara och Luossavaara gruvfält under räkenskapsåret den 1 oktober 1932—den 30 september 1933. Enligt § 2 i 1932 års malmavtal skulle denna royalty under viss tid få förbliva hos bolaget inestående såsom en dess skuld till staten.

Taxeringsnämnden i Kiruna taxeringsdistrikt av Jukkasjärvi socken har år 1934 taxerat staten för inkomst av den royalty, varom i första stycket förmäles. Sedan 1934 års prövningsnämnd för Norrbottens län fastställt taxeringsnämndens beslut, har staten hos kammarrätten anfört besvär över prövningsnämndens beslut. Kammarrätten har genom utslag den 7 november 1935 undanröjt taxeringen. Över kammarrättens utslag hava besvär anförts hos regeringsrätten, som ännu icke avgjort besvären. Därest denna taxering skulle bliva genom lagakraftvunnet beslut undanröjd, förbinder sig staten att icke påfordra restitution av den vägskatt, som påförts staten i anledning av nämnda taxering, samt att ej heller avfordra vägdistriktet den ränta å ifrågavarande vägskatt, som författningsenligt åligger vägdistriktet att gälda vid restitution av utskylder.

Vägdistriktet å sin sida förbinder sig att icke avfordra staten den vägskatt, som med tillämpning av beslut, som fattats i behörig ordning, kan komma att påföras staten i anledning av staten åsatt taxering året närmast efter det år, staten uppburit i första stycket omförd royalty från LKAB.

Mellan staten och vägdistriktet skall vid den tidpunkt, då vägskatten för statens inkomst av royaltyn kan slutgiltigt bestämmas, slutlig avräkning äga rum i fråga om den vägskatt, staten är skyldig att erlægga för inkomst av royaltyn, och skola vid denna avräkning tillämpas följande beräkningsgrunder.

Därest vägskatten per vägfyrc för taxeringsåret närmast efter det år, staten uppburit royaltyn, är högre än för taxeringsåret 1934, förbinder sig staten att till vägdistriktet erlægga skillnaden mellan å ena sidan den vägskatt, som påförts staten för inkomst av royaltyn i följd av taxeringen året närmast efter det år, staten uppburit royaltyn, samt å andra sidan den vägskatt, som påförts staten i anledning av taxeringen år 1934.

Är däremot vägskatten per vägfyrc för taxeringsåret närmast efter det år, staten uppburit royaltyn, lägre än för taxeringsåret 1934, förbinder sig vägdistriktet att till staten erlægga skillnaden mellan å ena sidan den vägskatt, som påförts staten i anledning av taxeringen år 1934, samt å andra sidan den vägskatt, som påförts staten i följd av taxeringen året närmast efter det år, staten uppburit royaltyn.

§ 4.

Med royalty avses i denna paragraf den royalty till belopp av 2,587,876 kronor 50 öre, som staten enligt § 4 i 1927 års malmavtal skulle ägt uppbära från LKAB för den malm, som bortfraktats från Kiirunavaara och Luossavaara gruvfält under räkenskapsåret den 1 oktober 1933—den 30 september 1934. Enligt § 3 i 1934 års malmavtal äger staten uppbära täckning för denna royalty vid den tidpunkt, då vissa i sistnämnda paragraf angivna förutsättningar äro förhanden.

Staten har år 1935 icke taxerats för inkomst av den royalty, varom i första stycket förmåles. Å andra sidan har LKAB författningsenligt icke ägt vid beräkningen av sin inkomst av rörelse i den år 1935 avgivna deklARATIONEN såsom driftkostnad avdraga sagda royalty. Därest 1927 års malmavtal ägt tillämpning vid taxeringen år 1935, skulle LKAB däremot varit berättigat till dylikt avdrag.

Staten förbinder sig att enligt följande grunder lämna vägdistriktet gottgörelse för den minskning i vägfyrc, som för vägdistriktet uppkommit på grund därav, att staten icke kunnat år 1935 taxeras för inkomst av royalty, varom i denna paragraf förmåles. Under tiden från och med år 1936 och till dess statens inkomst av den täckning för sagda royalty, som staten under vissa i § 3 av 1934 års malmavtal angivna förutsättningar äger uppbära, författningsenligt kan bli föremål för beskattning samt den å sagda inkomst belöpande vägskatten kan slutgiltigt bestämmas, skall staten till vägdistriktet utbetala en årlig gottgörelse, motsvarande vad vägdistriktet skulle hava att utgiva i årlig ränta å lån intill ett belopp utgörande skillnaden mellan å ena sidan den vägskatt, staten skulle varit skyldig att erlägga, därest taxering för sagda inkomst år 1935 skulle ägt rum med stöd av 1927 års malmavtal, samt å andra sidan den vägskatt, som med tillämpning av 1934 års malmavtal författningsenligt skolat påföras LKAB men som vid tillämpning av 1927 års malmavtal å bolagets taxering till kommunal inkomstskatt år 1935 icke skolat utgå. Å ifrågasvarande belopp skall gottgörelse beräknas efter en räntefot av högst fyra procent.

Gottgörelse, varom i föregående stycke sägs, skall vara förfallen till betalning den 1 juli det år, gottgörelsen avser.

Kan vägdistriktet under den i tredje stycket omförmälda tid upplåna sagda belopp efter lägre räntefot än fyra procent, skall den gottgörelse, varom i samma stycke sägs, i motsvarande mån minskas.

Skulle vägdistriktet under nämnda tid fått vidkännas utgift för ränta å dylikt lån efter högre räntefot än fyra procent, vill Kungl. Maj:t vid den tidpunkt, då den å statens ifrågasvarande inkomst belöpande vägskatten kan slutgiltigt bestämmas, taga under övervägande, huruvida och i vad mån vägdistriktet skall vara berättigat till gottgörelse efter högre räntefot än fyra procent.

Därest — vid prövning av frågan huruvida det belopp, LKAB kan komma att av vinstmedel till staten utbetala till täckning av den royalty, från vilken bolaget erhållit befrielse enligt § 2 i 1934 års malmavtal för det räkenskapsår, varom i denna paragraf är fråga — skulle befinnas, att detta belopp icke kan betraktas såsom beskattningsbar inkomst för staten och såsom avdragsgill omkostnad i bolagets rörelse, förbinder sig staten att vid den tidpunkt, då slutlig uträkning kan äga rum av den minskning i vägskatt, som till följd härav tillskyndats vägdistriktet, lämna vägdistriktet gottgörelse för berörda minskning. Vid uträkning av denna gottgörelse skall från den vägskatt, som skulle belöpt å statens sagda inkomst, avdrag ske för den ökning i vägskatt från bolaget, som kan uppkomma vid jämförelse med det fall,

att 1927 års malmavtal skolat gälla i avseende å bolagets skyldighet att erlægga royalty till staten.

§ 5.

I fråga om den royalty, som staten enligt 1927 års malmavtal äger uppbära från LKAB för den malm, som bortfraktats från Kiirunavaara och Luossavaara gruvfält under räkenskapsåren den 1 oktober 1934—den 30 september 1935 samt den 1 oktober 1935—den 30 september 1936, skall under förutsättning, att i avseende å förhållandet mellan staten och LKAB 1932 och 1934 års malmavtal eller ettdera av dem äga tillämpning, gälla detsamma som i § 4 av detta avtal anförts angående statens inkomst av royalty för malm, som bortfraktats under räkenskapsåret den 1 oktober 1933—den 30 september 1934.

Stockholm den

För svenska staten enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande:

Kiruna den

För Jukkasjärvi vägdistrikt:

Bilaga C.

Förslag till avtal.

Mellan svenska staten samt Gällivare kommun och Gällivare församling, här nedan kallade kommunen, har träffats följande avtal i syfte att bereda kommunen gottgörelse för det försämrade läge i beskattningshänseende, som inträtt för kommunen till följd av de ändrade bestämmelser angående statens rätt till royalty, som tillkommit genom malmavtalen mellan staten och Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolag, här nedan kallat LKAB, av den 12 maj 1932 och den 30 juni 1934.

§ 1.

Med *taxering*, varom nedan förmäles, avses statens taxering till kommunal inkomstskatt för inkomst av royalty i Malmbergets taxeringsdistrikt av Gällivare socken; med *allmän kommunalskatt* förstås i detta avtal den allmänna kommunalskatt, som i behörig ordning fastställts för kommunen att utgå per skattekrona och skatteöre för året närmast efter det taxeringsår, varom är fråga.

§ 2.

Med royalty avses i denna paragraf den royalty till belopp av 1,199,313 kronor 15 öre, som staten enligt § 4 i malmavtalet mellan staten och LKAB av den 29 juni 1927 äger uppbära från LKAB för den gällivarealm, som bortfraktats under räkenskapsåret den 1 oktober 1931—den 30 september 1932. Enligt § 2 i 1932 års malmavtal skulle denna royalty under viss tid få förbliva hos LKAB inestående såsom en dess skuld till staten.

1933 års taxeringsnämnd i Malmbergets taxeringsdistrikt av Gällivare socken har genom beslut, som av Norrbottens läns prövningsnämnd samma år fastställts, taxerat staten för inkomst av den royalty, varom i första stycket förmäles. Sedan staten hos särskilda prövningsnämnden i nämnda län anfört besvär över taxeringen samt särskilda prövningsnämnden ogillat statens talan, har staten hos kammarrätten anfört besvär över sistnämnda prövningsnämnds beslut. Kammarrätten har genom utslag den 7 november 1935 undanröjt taxeringen. Över kammarrättens utslag hava besvär anförts hos regeringsrätten, som ännu icke avgjort besvären. Därest denna taxering skulle bli genom lagakraftvunnet beslut undanröjd, förbinder sig staten att icke påfordra restitution av den kommunalskatt, som i anledning av nämnda taxering påförts staten, samt att ej heller avfordra kommunen den ränta å ifrågakvarande kommunalskatt, som författningsenligt åligger kommunen att gälda vid restitution av utskylder.

Kommunen å sin sida förbinder sig att icke avfordra staten den kommunalskatt, som kan komma att påföras staten i anledning av staten åsatt taxering året närmast efter det år, staten uppburit i första stycket omförmäld royalty från LKAB.

Mellan staten och kommunen skall vid den tidpunkt, då kommunalskatten

för statens inkomst av royaltyn kan slutgiltigt bestämmas, slutlig avräkning äga rum i fråga om den kommunalskatt, staten är skyldig att erlægga för inkomst av royaltyn, och skola vid denna avräkning tillämpas följande beräkningsgrunder.

Därest den allmänna kommunalskatten för taxeringsåret närmast efter det år, staten uppburit royaltyn, är högre än för taxeringsåret 1933, förbinder sig staten att till kommunen erlægga skillnaden mellan å ena sidan den kommunalskatt, som påförts staten för inkomst av royaltyn i följd av taxeringen året närmast efter det år, staten uppburit royaltyn, samt å andra sidan den kommunalskatt, som påförts staten i anledning av taxeringen år 1933.

Är däremot den allmänna kommunalskatten för taxeringsåret närmast efter det år, staten uppburit royaltyn, lägre än för taxeringsåret 1933, förbinder sig kommunen att till staten erlægga skillnaden mellan å ena sidan den kommunalskatt, som påförts staten i anledning av taxeringen år 1933, samt å andra sidan den kommunalskatt, som påförts staten i följd av taxeringen året närmast efter det år, staten uppburit royaltyn.

Vid uträkning av den kommunalskatt, som för taxeringsåret skall utgå å statens inkomst av royaltyn, varom i denna paragraf förmåles, skall avdrag ske för den andel i kommunen för taxeringsåret beviljat understöd av skatteutjämningsmedel, som belöper å den staten för nämnda år för inkomst av royaltyn påförda kommunalskatten.

§ 3.

Med royaltyn avses i denna paragraf den royaltyn till belopp av 674,517 kronor 60 öre, som staten enligt § 4 i 1927 års malmavtal äger uppbära från LKAB för den gällivarealm, som bortfraktats under räkenskapsåret den 1 oktober 1932—den 30 september 1933. Enligt § 2 i 1932 års malmavtal skulle denna royaltyn under viss tid få förbliva hos bolaget inestående såsom en dess skuld till staten.

Taxeringsnämnden i Malmbergets taxeringsdistrikt av Gällivare socken har år 1934 taxerat staten för inkomst av den royaltyn, varom i första stycket förmåles. Sedan 1934 års prövningsnämnd för Norrbottens län fastställt taxeringsnämndens beslut, har staten hos kammarrätten anfört besvär över prövningsnämndens beslut. Kammarrätten har genom utslag den 7 november 1935 undanröjt taxeringen. Över kammarrättens utslag hava besvär anförts hos regeringsrätten, som ännu icke avgjort besvären. Därest denna taxering skulle bliva genom lagakraftvunnet beslut undanröjd, förbinder sig staten att icke påfordra restitution av den kommunalskatt, som påförts staten i anledning av nämnda taxering, samt att ej heller avfordra kommunen den ränta å ifrågavarande kommunalskatt, som författningsenligt åligger kommunen att gälda vid restitution av utskylder.

Kommunen å sin sida förbinder sig att icke avfordra staten den kommunalskatt, som kan komma att påföras staten i anledning av staten åsatt taxering året närmast efter det år, staten uppburit i första stycket omförmäld royaltyn från LKAB.

Mellan staten och kommunen skall vid den tidpunkt, då kommunalskatten för statens inkomst av royaltyn kan slutgiltigt bestämmas, slutlig avräkning äga rum i fråga om den kommunalskatt, staten är skyldig att erlægga för inkomst av royaltyn, och skola vid denna avräkning tillämpas följande beräkningsgrunder.

Därest den allmänna kommunalskatten för taxeringsåret närmast efter det år, staten uppburit royaltyn, är högre än för taxeringsåret 1934, förbinder sig staten att till kommunen erlægga skillnaden mellan å ena sidan

den kommunalskatt, som påförts staten för inkomst av royaltyn i följd av taxeringen året närmast efter det år, staten uppburit royaltyn, samt å andra sidan den kommunalskatt, som påförts staten i anledning av taxeringen år 1934.

Är däremot den allmänna kommunalskatten för taxeringsåret närmast efter det år, staten uppburit royaltyn, lägre än för taxeringsåret 1934, förbinder sig kommunen att till staten erlagga skillnaden mellan å ena sidan den kommunalskatt, som påförts staten i anledning av taxeringen år 1934, samt å andra sidan den kommunalskatt, som påförts staten i följd av taxeringen året närmast efter det år, staten uppburit royaltyn.

Vid uträkning av den kommunalskatt, som för taxeringsåret skall utgå å statens inkomst av royalty, varom i denna paragraf förmåles, skall avdrag ske för den andel i kommunen för taxeringsåret beviljat understöd av skatteutjämningsmedel, som belöper å den staten förenämnda år för inkomst av royalty påförda kommunalskatten.

§ 4.

Med royalty avses i denna paragraf den royalty till belopp av 749,836 kronor 65 öre, som staten enligt § 4 i 1927 års malmavtal skulle ägt uppbära från LKAB för den gällivarealm, som bortfraktats under räkenskapsåret den 1 oktober 1933—den 30 september 1934. Enligt § 3 i 1934 års malmavtal äger staten uppbära täckning för denna royalty vid den tidpunkt, då vissa i sistnämnda paragraf angivna förutsättningar äro förhanden.

Staten har år 1935 icke taxerats för inkomst av den royalty, varom i första stycket förmåles. Å andra sidan har LKAB författningsenligt icke ägt vid beräkningen av sin inkomst av rörelse i den år 1935 avgivna deklARATIONEN såsom driftkostnad avdraga sagda royalty. Därest 1927 års malmavtal ägt tillämpning vid taxeringen år 1935, skulle LKAB däremot varit berättigat till dylikt avdrag.

Staten förbinder sig att enligt följande grunder lämna kommunen gottgörelse för den minskning i skattekröner och skatteören, som för kommunen uppkommit på grund därav, att staten icke kunnat år 1935 taxeras för inkomst av royalty, varom i denna paragraf förmåles. Under tiden från och med år 1936 och till dess statens inkomst av den täckning för sagda royalty, som staten under vissa i § 3 av 1934 års malmavtal angivna förutsättningar äger uppbära, författningsenligt kan bliva föremål för beskattning samt den å sagda inkomst belöpande kommunalskatten kan slutgiltigt bestämmas, skall staten till kommunen utbetala en årlig gottgörelse, motsvarande vad kommunen skulle hava att utgiva i årlig ränta å lån intill ett belopp utgörande skillnaden mellan å ena sidan den kommunalskatt, staten skulle varit skyldig att erlagga, därest taxering för sagda inkomst år 1935 skulle ägt rum med stöd av 1927 års malmavtal, samt å andra sidan den kommunalskatt, som med tillämpning av 1934 års malmavtal författningsenligt skolat påföras LKAB men som vid tillämpning av 1927 års avtal å bolagets taxering år 1935 icke skolat utgå. Å ifrågavarande belopp skall gottgörelsen beräknas efter en räntefot av högst fyra procent.

Gottgörelse, varom i föregående stycke sägs, skall vara förfallen till betalning den 1 juli det år, gottgörelsen avser.

Kan kommunen under den i tredje stycket omförmälda tid upplåna sagda belopp efter lägre räntefot än fyra procent, skall den gottgörelse, varom i samma stycke sägs, i motsvarande mån minskas.

Skulle kommunen under nämnda tid fått vidkännas utgift för ränta å dylikt lån efter högre räntefot än fyra procent, vill Kungl. Maj:t vid den tid-

punkt, då den å statens ifrågavarande inkomst belöpande kommunalskatten kan slutgiltigt bestämmas, taga under övervägande, huruvida och i vad mån kommunen skall vara berättigad till gottgörelse efter högre räntefot än fyra procent.

Därest — vid prövning av frågan huruvida det belopp, LKAB kan komma att av vinstmedel till staten utbetala till täckning av den royalty, från vilken bolaget erhållit befrielse enligt § 2 i 1934 års malmavtal för det räkenskapsår, varom i denna paragraf är fråga — skulle befinnas, att detta belopp icke kan betraktas såsom beskattningsbar inkomst för staten och såsom avdragsgill omkostnad i bolagets rörelse, förbinder sig staten att vid den tidpunkt, då slutlig uträkning kan äga rum av den minskning i kommunalskatt, som till följd härav tillskyndats kommunen, lämna kommunen gottgörelse för berörda minskning. Vid uträkning av denna gottgörelse skall från den kommunalskatt, som skulle belöpt å statens sagda inkomst, avdrag ske för den ökning i kommunalskatt från bolaget, som kan uppkomma vid jämförelse med det fall, att 1927 års malmavtal skolat gälla i avseende å bolagets skyldighet att erlägga royalty till staten.

Vid uträkning av kommunalskatt för staten och LKAB, varom i denna paragraf är fråga, skall avdrag ske för den andel i kommunen för respektive taxeringsår beviljat understöd av skatteutjämningsmedel, som belöper å den staten för inkomst av royalty och LKAB för inkomst av rörelse påförda kommunalskatten.

§ 5.

I fråga om den royalty, som staten enligt 1927 års malmavtal äger uppbära från LKAB för den gällivarealm, som bortfraktats under räkenskapsåren den 1 oktober 1934—den 30 september 1935 samt den 1 oktober 1935—den 30 september 1936, skall under förutsättning, att i avseende å förhållandet mellan staten och LKAB 1932 och 1934 års malmavtal eller ettdera av dem äga tillämpning, gälla detsamma som i § 4 av detta avtal anförts angående statens inkomst av royalty för malm, som bortfraktats under räkenskapsåret den 1 oktober 1933—den 30 september 1934.

Därest LKAB för år, varom i denna paragraf är fråga, taxerats till kommunal progressivskatt, skall vid beräkning av sådant lånebelopp, varom i § 4 tredje stycket förmäles, i den kommunalskatt, som påföres LKAB, inräknas jämväl den kommunala progressivskatt, som med tillämpning av 1934 års malmavtal inom kommunen påförts bolaget men som vid tillämpning av 1927 års malmavtal å bolagets taxering ifrågavarande år icke skolat därstädes utgå.

Likaledes skall under den i andra stycket av denna paragraf angivna förutsättning vid sådan slutlig uträkning, varom i § 4 sjunde stycket förmäles, avdrag ske för den ökning i kommunal progressivskatt från bolaget, som kan uppkomma vid jämförelse med det fall, att 1927 års malmavtal skolat gälla i avseende å bolagets skyldighet att erlägga royalty till staten.

Stockholm den

För svenska staten enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande:

Gällivare den

För Gällivare kommun:

För Gällivare församling:

Bilaga D.

Förslag till avtal.

Mellan svenska staten samt Gällivare vägdistrikt, här nedan kallat vägdistriktet, har träffats följande avtal i syfte att bereda vägdistriktet gottgörelse för det försämrade läge i beskattningshänseende, som inträtt för vägdistriktet till följd av de ändrade bestämmelser angående statens rätt till royalty, som tillkommit genom malmavtalen mellan staten och Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolag, här nedan kallat LKAB, av den 12 maj 1932 och den 30 juni 1934.

§ 1.

Med *taxering*, varom nedan förmäles, avses statens taxering till kommunal inkomstskatt för inkomst av royalty i Malmbergets taxeringsdistrikt av Gällivare socken.

§ 2.

Med royalty avses i denna paragraf den royalty till belopp av 1,199,313 kronor 15 öre, som staten enligt § 4 i malmavtalet mellan staten och LKAB av den 29 juni 1927 äger uppbära från LKAB för den Gällivarealm, som bortfraktats under räkenskapsåret den 1 oktober 1931—den 30 september 1932. Enligt § 2 i 1932 års malmavtal skulle denna royalty under viss tid få förbliva hos LKAB inestående såsom en dess skuld till staten.

1933 års taxeringsnämnd i Malmbergets taxeringsdistrikt av Gällivare socken har genom beslut, som av Norrbottens läns prövningsnämnd samma år fastställts, taxerat staten för inkomst av den royalty, varom i första stycket förmäles. Sedan staten hos särskilda prövningsnämnden i nämnda län anfört besvär över taxeringen samt särskilda prövningsnämnden ogillat statens talan, har staten hos kammarrätten anfört besvär över sistnämnda prövningsnämnds beslut. Kammarrätten har genom utslag den 7 november 1935 undanröjt taxeringen. Över kammarrättens utslag hava besvär anförts hos regeringsrätten, som ännu icke avgjort besvären. Därest denna taxering skulle bliva genom lagakraftvunnet beslut undanröjd, förbinder sig staten att icke påfordra restitution av den vägskatt, som i anledning av nämnda taxering påförts staten, samt att ej heller avfordra vägdistriktet den ränta å ifrågavarande vägskatt, som författningsenligt åligger vägdistriktet att gälda vid restitution av utskylder.

Vägdistriktet å sin sida förbinder sig att icke avfordra staten den vägskatt, som med tillämpning av beslut, som fattats i behörig ordning, kan komma att påföras staten i anledning av staten åsatt taxering året närmast efter det år, staten uppburit i första stycket omförd royalty från LKAB.

Mellan staten och vägdistriktet skall vid den tidpunkt, då vägskatten för statens inkomst av royaltyn kan slutgiltigt bestämmas, slutlig avräkning äga rum i fråga om den vägskatt, staten är skyldig att erlægga för inkomst av royaltyn, och skola vid denna avräkning tillämpas följande beräkningsgrunder.

Därest vägskatten per vägfyrek för taxeringsåret närmast efter det år, staten uppburit royaltyn, är högre än för taxeringsåret 1933, förbinder sig staten att till vägdistriktet erlægga skillnaden mellan å ena sidan den vägskatt, som påförts staten för inkomst av royaltyn i följd av taxeringen året närmast efter det år, staten uppburit royaltyn, samt å andra sidan den vägskatt, som påförts staten i anledning av taxeringen år 1933.

Är däremot vägskatten per vägfyrek för taxeringsåret närmast efter det år, staten uppburit royaltyn, lägre än för taxeringsåret 1933, förbinder sig vägdistriktet att till staten erlægga skillnaden mellan å ena sidan den vägskatt, som påförts staten i anledning av taxeringen år 1933, samt å andra sidan den vägskatt, som påförts staten i följd av taxeringen året närmast efter det år, staten uppburit royaltyn.

§ 3.

Med royaltyn avses i denna paragraf den royaltyn till belopp av 674,517 kronor 60 öre, som staten enligt § 4 i 1927 års malmavtal äger uppbära från LKAB för den gällivarealm, som bortfraktats under räkenskapsåret den 1 oktober 1932—den 30 september 1933. Enligt § 2 i 1932 års malmavtal skulle denna royaltyn under viss tid få förbliva hos bolaget inestående såsom en dess skuld till staten.

Taxeringsnämnden i Malmbergets taxeringsdistrikt av Gällivare socken har år 1934 taxerat staten för inkomst av den royaltyn, varom i första stycket förmäles. Sedan 1934 års prövningsnämnd för Norrbottens län fastställt taxeringsnämndens beslut, har staten hos kammarrätten anfört besvär över prövningsnämndens beslut. Kammarrätten har genom utslag den 7 november 1935 undanröjt taxeringen. Över kammarrättens utslag hava besvär anförts hos regeringsrätten, som ännu icke avgjort besvären. Därest denna taxering skulle bliva genom lagakraftvunnet beslut undanröjd, förbinder sig staten att icke påfordra restitution av den vägskatt, som påförts staten i anledning av nämnda taxering, samt att ej heller avfordra vägdistriktet den ränta å ifrågasvarande vägskatt, som författningsenligt åligger vägdistriktet att gälda vid restitution av utskylder.

Vägdistriktet å sin sida förbinder sig att icke avfordra staten den vägskatt, som med tillämpning av beslut, som fattats i behörig ordning, kan komma att påföras staten i anledning av staten åsatt taxering året närmast efter det år, staten uppburit i första stycket omförd royalty från LKAB.

Mellan staten och vägdistriktet skall vid den tidpunkt, då vägskatten för statens inkomst av royaltyn kan slutgiltigt bestämmas, slutlig avräkning äga rum i fråga om den vägskatt, staten är skyldig att erlægga för inkomst av royaltyn, och skola vid denna avräkning tillämpas följande beräkningsgrunder.

Därest vägskatten per vägfyrek för taxeringsåret närmast efter det år, staten uppburit royaltyn, är högre än för taxeringsåret 1934, förbinder sig staten att till vägdistriktet erlægga skillnaden mellan å ena sidan den vägskatt, som påförts staten för inkomst av royaltyn i följd av taxeringen året närmast efter det år, staten uppburit royaltyn, samt å andra sidan den vägskatt, som påförts staten i anledning av taxeringen år 1934.

Är däremot vägskatten per vägfyrek för taxeringsåret närmast efter det år, staten uppburit royaltyn, lägre än för taxeringsåret 1934, förbinder sig vägdistriktet att till staten erlægga skillnaden mellan å ena sidan den vägskatt, som påförts staten i anledning av taxeringen år 1934 samt å andra sidan den vägskatt, som påförts staten i följd av taxeringen året närmast efter det år, staten uppburit royaltyn.

§ 4.

Med royalty avses i denna paragraf den royalty till belopp av 749,836 kronor 65 öre, som staten enligt § 4 i 1927 års malmavtal skulle ägt uppbära från LKAB för den gällivarealm, som bortfraktats under räkenskapsåret den 1 oktober 1933—den 30 september 1934. Enligt § 3 i 1934 års malmavtal äger staten uppbära täckning för denna royalty vid den tidpunkt, då vissa i sistnämnda paragraf angivna förutsättningar äro för handen.

Staten har år 1935 icke taxerats för inkomst av den royalty, varom i första stycket förmåles. A andra sidan har LKAB författningsenligt icke ägt vid beräkningen av sin inkomst av rörelse i den år 1935 avgivna deklARATIONEN såsom driftkostnad avdraga sagda royalty. Därest 1927 års malmavtal ägt tillämpning vid taxeringen år 1935, skulle LKAB däremot varit berättigat till dylikt avdrag.

Staten förbinder sig att enligt följande grunder lämna vägdistriktet gottgörelse för den minskning i vägfyrc, som för vägdistriktet uppkommit på grund därav, att staten icke kunnat år 1935 taxeras för inkomst av royalty, varom i denna paragraf förmåles. Under tiden från och med år 1936 och till dess statens inkomst av den täckning för sagda royalty, som staten under vissa i § 3 av 1934 års malmavtal angivna förutsättningar äger uppbära, författningsenligt kan bliva föremål för beskattning samt den å sagda inkomst belöpande vägskatten kan slutgiltigt bestämmas, skall staten till vägdistriktet utbetala en årlig gottgörelse, motsvarande vad vägdistriktet skulle hava att utgiva i årlig ränta å lån intill ett belopp utgörande skillnaden mellan å ena sidan den vägskatt, staten skulle varit skyldig att erlægga, därest taxering för sagda inkomst år 1935 skulle ägt rum med stöd av 1927 års malmavtal, samt å andra sidan den vägskatt, som med tillämpning av 1934 års malmavtal författningsenligt skolat påföras LKAB men som vid tillämpning av 1927 års malmavtal å bolagets taxering till kommunal inkomstskatt år 1935 icke skolat utgå. A ifrågavarande belopp skall gottgörelsen beräknas efter en räntefot av högst fyra procent.

Gottgörelse, varom i föregående stycke sägs, skall vara förfallen till betalning den 1 juli det år, gottgörelsen avser.

Kan vägdistriktet under den i tredje stycket omförmälda tid upplåna sagda belopp efter lägre räntefot än fyra procent, skall den gottgörelse, varom i samma stycke sägs, i motsvarande mån minskas.

Skulle vägdistriktet under nämnda tid fått vidkännas utgift för ränta å dylikt lån efter högre räntefot än fyra procent, vill Kungl. Maj:t vid den tidpunkt, då den å statens ifrågavarande inkomst belöpande vägskatten kan slutgiltigt bestämmas, taga under övervägande, huruvida och i vad mån vägdistriktet skall vara berättigat till gottgörelse efter högre räntefot än fyra procent.

Därest — vid prövning av frågan huruvida det belopp, LKAB kan komma att av vinstmedel till staten utbetala till täckning av den royalty, från vilken bolaget erhållit befrielse enligt § 2 i 1934 års malmavtal för det räkenskapsår, varom i denna paragraf är fråga — skulle befinnas, att detta belopp icke kan betraktas såsom beskattningsbar inkomst för staten och såsom avdragsgill omkostnad i bolagets rörelse, förbinder sig staten att vid den tidpunkt, då slutlig uträkning kan äga rum av den minskning i vägskatt, som till följd härav tillskyndats vägdistriktet, lämna vägdistriktet gottgörelse för berörda minskning. Vid uträkning av denna gottgörelse skall från den vägskatt, som skulle belöpt å statens sagda inkomst, avdrag ske för den ökning i vägskatt från bolaget, som kan uppkomma vid jämförelse med det fall, att 1927 års malmavtal skolat gälla i avseende å bolagets skyldighet att erlægga royalty till staten.

§ 5.

I fråga om den royalty, som staten enligt 1927 års malmavtal äger uppbära från LKAB för den gällivaremalm, som bortfraktats under räkenskapsåren den 1 oktober 1934—den 30 september 1935 samt den 1 oktober 1935—den 30 september 1936, skall under förutsättning, att i avseende å förhållandet mellan staten och LKAB 1932 och 1934 års malmavtal eller ettdera av dem äga tillämpning, gälla detsamma som i § 4 av detta avtal anförts angående statens inkomst av royalty för malm, som bortfraktats under räkenskapsåret den 1 oktober 1933—den 30 september 1934.

Stockholm den

För svenska staten enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande:

Gällivare den

För Gällivare vägdistrikt:

Bilaga E.

Förslag till avtal.

Mellan svenska staten samt Norrbottens läns landsting, här nedan kallat landstinget, har träffats följande avtal i syfte att bereda landstinget gottgörelse för det försämrade läge i beskattningshänseende, som inträtt för landstinget till följd av de ändrade bestämmelser angående statens rätt till royalty, som tillkommit genom malmavtalen mellan staten och Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolag, här nedan kallat LKAB, av den 12 maj 1932 och den 30 juni 1934.

§ 1.

Med *taxering*, varom nedan förmäles, avses statens taxering till kommunal inkomstskatt för inkomst av royalty i Kiruna taxeringsdistrikt av Jukkasjärvi socken och i Malmbergets taxeringsdistrikt av Gällivare socken.

§ 2.

Med royalty avses i denna paragraf den royalty till belopp av tillhoppa 4,197,071 kronor 10 öre, som staten enligt § 4 i malmavtalet mellan staten och LKAB av den 29 juni 1927 äger uppbära från LKAB för den malm, som bortfraktats från Kiirunavaara, Luossavaara och Gällivare gruvfält under räkenskapsåret den 1 oktober 1931—den 30 september 1932. Enligt § 2 i 1932 års malmavtal skulle denna royalty under viss tid få förbliva hos LKAB innestående såsom en dess skuld till staten.

1933 års taxeringsnämnder i Kiruna taxeringsdistrikt av Jukkasjärvi socken och i Malmbergets taxeringsdistrikt av Gällivare socken hava genom beslut, som av Norrbottens läns prövningsnämnd samma år fastställts, taxerat staten för inkomst av den royalty, varom i första stycket förmäles. Sedan staten hos särskilda prövningsnämnden i nämnda län anfört besvär över taxeringarna samt särskilda prövningsnämnden ogillat statens talan, har staten hos kammarrätten anfört besvär över sistnämnda prövningsnämnds beslut. Kammarrätten har genom utslag den 7 november 1935 undanröjt taxeringen. Över kammarrättens utslag hava besvär anförts hos regeringsrätten, som ännu icke avgjort besvären. Därest dessa taxeringar skulle bli genom lagakraftvunna beslut undanröjda, förbinder sig staten att icke påfordra restitution av den landstingskatt, som i anledning av nämnda taxeringar påförts staten, samt att ej heller avfordra landstinget den ränta å ifrågavarande landstingskatt, som författningsenligt åligger landstinget att gälda vid restitution av utskylder.

Landstinget å sin sida förbinder sig att icke avfordra staten den landstingskatt, som med tillämpning av beslut, som fattats i behörig ordning, kan komma att påföras staten i anledning av staten åsatta taxeringar året närmast efter det år, staten uppburit i första stycket omförmäld royalty från LKAB.

Mellan staten och landstinget skall vid den tidpunkt, då landstingskatten för statens inkomst av royaltyn kan slutgiltigt bestämmas, slutlig avräkning

äga rum i fråga om den landstingskatt, staten är skyldig att erlägga för inkomst av royaltyn, och skola vid denna avräkning tillämpas följande beräkningsgrunder.

Därest landstingskatten, per skattekrona och skatteöre beräknad, för taxeringsåret närmast efter det år, staten uppburit royaltyn, är högre än för taxeringsåret 1933, förbinder sig staten att till landstinget erlägga skillnaden mellan å ena sidan den landstingskatt, som påförts staten för inkomst av royaltyn i följd av taxeringarna året närmast efter det år, staten uppburit royaltyn, samt å andra sidan den landstingskatt, som påförts staten i anledning av taxeringarna år 1933.

Är däremot landstingskatten, per skattekrona och skatteöre beräknad, för taxeringsåret närmast efter det år, staten uppburit royaltyn, lägre än för taxeringsåret 1933, förbinder sig landstinget att till staten erlägga skillnaden mellan å ena sidan den landstingskatt, som påförts staten i anledning av taxeringarna år 1933, samt å andra sidan den landstingskatt, som påförts staten i följd av taxeringarna året närmast efter det år, staten uppburit royaltyn.

§ 3.

Med royalty avses i denna paragraf den royalty till belopp av tillhoppa 2,665,400 kronor 55 öre, som staten enligt § 4 i 1927 års malmavtal äger uppbära från LKAB för den malm, som bortfraktats från Kiirunavaara, Luossavaara och Gällivare gruvfält under räkenskapsåret den 1 oktober 1932—den 30 september 1933. Enligt § 2 i 1932 års malmavtal skulle denna royalty under viss tid få förbliva hos bolaget inestående såsom en dess skuld till staten.

Taxeringsnämnderna i Kiruna taxeringsdistrikt av Jukkasjärvi socken och i Malmbergets taxeringsdistrikt av Gällivare socken hava år 1934 taxerat staten för inkomst av den royalty, varom i första stycket förmäles. Sedan 1934 års prövningsnämnd för Norrbottens län fastställt taxeringsnämndernas beslut, har staten hos kammarrätten anfört besvär över prövningsnämndens beslut. Kammarrätten har genom utslag den 7 november 1935 undanröjt taxeringen. Över kammarrättens utslag hava besvär anförts hos regeringsrätten, som ännu icke avgjort besvären. Därest dessa taxeringar skulle bliva genom lagakraftvunna beslut undanröjda, förbinder sig staten att icke påfordra restitution av den landstingskatt, som påförts staten i anledning av nämnda taxeringar, samt att ej heller avfordra landstinget den ränta å ifrågavarande landstingskatt, som författningsenligt åligger landstinget att gälda vid restitution av utskylder.

Landstinget å sin sida förbinder sig att icke avfordra staten den landstingskatt, som med tillämpning av beslut, som fattats i behörig ordning, kan komma att påföras staten i anledning av staten åsatta taxeringar året närmast efter det år, staten uppburit i första stycket omförmäld royalty från LKAB.

Mellan staten och landstinget skall vid den tidpunkt, då landstingskatten för statens inkomst av royaltyn kan slutgiltigt bestämmas, slutlig avräkning äga rum i fråga om den landstingskatt, staten är skyldig att erlägga för inkomst av royaltyn, och skola vid denna avräkning tillämpas följande beräkningsgrunder.

Därest landstingskatten, per skattekrona och skatteöre beräknad, för taxeringsåret närmast efter det år, staten uppburit royaltyn, är högre än för taxeringsåret 1934, förbinder sig staten att till landstinget erlägga skillnaden mellan å ena sidan den landstingskatt, som påförts staten för inkomst av royaltyn i följd av taxeringarna året närmast efter det år, staten uppbu-

rit royaltyn, samt å andra sidan den landstingsskatt, som påförts staten i anledning av taxeringarna år 1934.

År däremot landstingsskatten, per skattekrona och skatteöre beräknad, för taxeringsåret närmast efter det år, staten uppburit royaltyn, lägre än för taxeringsåret 1934, förbinder sig landstinget att till staten erlægga skillnaden mellan å ena sidan den landstingsskatt, som påförts staten i anledning av taxeringarna år 1934, samt å andra sidan den landstingsskatt, som påförts staten i följd av taxeringarna året närmast efter det år, staten uppburit royaltyn.

§ 4.

Med royalty avses i denna paragraf den royalty till belopp av tillhoppa 3,337,713 kronor 15 öre, som staten enligt § 4 i 1927 års malmavtal skulle ägt uppbära från LKAB för den malm, som bortfraktats från Kiirunavaara, Luossavaara och Gällivare gruvfält under räkenskapsåret den 1 oktober 1933—den 30 september 1934. Enligt § 3 i 1934 års malmavtal äger staten uppbära täckning för denna royalty vid den tidpunkt, då vissa i sistnämnda paragraf angivna förutsättningar äro förhanden.

Staten har år 1935 icke taxerats för inkomst av den royalty, varom i första stycket förmäles. Å andra sidan har LKAB författningsenligt icke ägt vid beräkningen av sin inkomst av rörelse i den år 1935 avgivna deklARATIONEN såsom driftkostnad avdraga sagda royalty. Därest 1927 års malmavtal ägt tillämpning vid taxeringen år 1935, skulle LKAB däremot varit berättigat till dylikt avdrag.

Staten förbinder sig att enligt följande grunder lämna landstinget gottgörelse för den minskning i skattekronor och skatteören, som för landstinget uppkommit på grund därav, att staten icke kunnat år 1935 taxeras för inkomst av royalty, varom i denna paragraf förmäles. Under tiden från och med år 1936 och till dess statens inkomst av den täckning för sagda royalty, som staten under vissa i § 3 av 1934 års malmavtal angivna förutsättningar äger uppbära, författningsenligt kan bli föremål för beskattning samt den å sagda inkomst belöpande landstingsskatten kan slutgiltigt bestämmas, skall staten till landstinget utbetala en årlig gottgörelse motsvarande vad landstinget skulle hava att utgiva i årlig ränta å lån intill ett belopp utgörande skillnaden mellan å ena sidan den landstingsskatt, staten skulle varit skyldig att erlægga, därest taxering för sagda inkomst år 1935 skulle ägt rum med stöd av 1927 års malmavtal, samt å andra sidan den landstingsskatt, som med tillämpning av 1934 års malmavtal författningsenligt skolat påföras LKAB, men som vid tillämpning av 1927 års malmavtal å bolagets taxering till kommunal inkomstskatt år 1935 icke skolat utgå. Å ifrågavarande belopp skall gottgörelsen beräknas efter en räntefot av högst fyra procent.

Gottgörelse, varom i föregående stycke sägs, skall vara förfallen till betalning den 1 juli det år, gottgörelsen avser.

Kan landstinget under den i tredje stycket omförmälda tid upplåna sagda belopp efter lägre räntefot än fyra procent, skall den gottgörelse, varom i samma stycke sägs, i motsvarande mån minskas.

Skulle landstinget under nämnda tid fått vidkännas utgift för ränta å dylikt lån efter högre räntefot än fyra procent, vill Kungl. Maj:t vid den tidpunkt, då den å statens ifrågavarande inkomst belöpande landstingsskatten kan slutgiltigt bestämmas, taga under överbägande, huruvida och i vad mån landstinget skall vara berättigat till gottgörelse efter högre räntefot än fyra procent.

Därest — vid prövning av frågan huruvida det belopp, LKAB kan komma att av vinstmedel till staten utbetala till täckning av den royalty, från vilken

bolaget erhållit befrielse enligt § 2 i 1934 års malmavtal för det räkenskapsår, varom i denna paragraf är fråga — skulle befinnas, att detta belopp icke kan betraktas såsom beskattningsbar inkomst för staten och såsom avdragsgill omkostnad i bolagets rörelse, förbinder sig staten att vid den tidpunkt, då slutlig uträkning kan äga rum av den minskning i landstingsskatt, som till följd härav tillskyndats landstinget, lämna landstinget gottgörelse för berörda minskning. Vid uträkning av denna gottgörelse skall från den landstings-skatt, som skulle belöpt å statens sagda inkomst, avdrag ske för den ökning i landstingsskatt från bolaget, som kan uppkomma vid jämförelse med det fall, att 1927 års malmavtal skolat gälla i avseende å bolagets skyldighet att erlægga royalty till staten.

§ 5.

I fråga om den royalty, som staten enligt 1927 års malmavtal äger upp-bära från LKAB för den malm, som bortfraktats från Kiirunavaara, Luossa-vaara och Gällivare gruvfält under räkenskapsåren den 1 oktober 1934—den 30 september 1935 samt den 1 oktober 1935—den 30 september 1936, skall under förutsättning, att i avseende å förhållandet mellan staten och LKAB 1932 och 1934 års malmavtal eller ettdera av dem äga tillämpning, gälla detsamma som i § 4 av detta avtal anförts angående statens inkomst av royalty för malm, som bortfraktats under räkenskapsåret den 1 oktober 1933—den 30 september 1934.

Stockholm den

För svenska staten enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande:

Luleå den

För Norrbottens läns landsting: